

Helsinki info

• Numero 1 • 25.2.2007 •

• Julkinen tiedote •

Myllypuro yllättää
monipuolisuudellaan.

Kaupungin puhelinnumerot ovat muuttuneet 310-alkuisiksi.

Dansar så det står härliga till.

Osallisten yhteisössä

Asukkaiden aloitteellisuus, mielipiteet ja yhteydenotot saavat hyvin vaihtelevan vastaanoton eri virastoissa, kertoo kaupungin tietokeskuksen selvitys Kuntalaisen ja hallinnon vuorovaikutuksen käytännöt Helsingissä. Eipä ole kovin pitkälle mietitty sitä, mikä asukailta eri tavoin kerätyn tiedon painoarvo ja merkitys päätöksentekoprosesseissa lopulta on.

Kaupungille palautetta antavaa tavallista kuntalaista turhauttaa, jos viraston sivulta ei mitenkään ilmene, kuka huolellisesti täytetyn sähköisen palautelomakkeen oikeastaan käsittelee ja missä ajassa siihen mahdollisesti tulee jokin vastaus. Lukuisissa kuulemis- ja vuorovaikuttamistilaisuuksissa karaistunutta kansalaisaktiivista turhauttaa, kun kuulemisilla ei näytä olevan minkäänlaisia vaikutusta asioiden käsittelyn lopputulokseen.

Virastoissa taas tunnollisimmat vuorovaikuttajat horjuvat aika ajoin työuupumuksen partaalla, kun työpäivät jatkuvat ilta illan jälkeen asukasta-paamisissa. Asukkaiden tapaaminen on useimmiten antoisaa, mutta toisinaan tunnelma on kuin mestaustalven valmistelussa, jossa vain odotellaan päätät pölkylle.

Tutkijat penäävät pelisääntöjä siihen, kenen tieto ja millä argumenteilla lopulta katsotaan päätöksentekoprosesseissa painavimmaksi. Hallinnon järki ja asukkaiden arki pitää saada kohtaamaan, sillä molempien näkökulmaa tarvitaan, sanoo tietokeskuksen tutkija **Pia Bäcklund** (ks. s. 8).

Kuntalaisten mahdollisuudet osallistua ja vaikuttaa suunnitteluun ja päätöksentekoon kykehtyvät kuntademokratian edistämiseen. Vaikuttami-

seksi eivät riitä asiakastytyväisyyskyselyt, vaikka ne ovatkin tärkeitä palveluntuottajien itsetutkimuksen välineitä. Kuntalaisuus on kuitenkin myös kansalaisuutta, ei pelkästään asiakkuutta, jossa kulutetaan toisten tarjoamia palveluita. Kansalainen on se hankala olento, joka haluaa olla mukana määrittelemässä, minkälaisia palveluja ylipäätään tuotetaan ja mihin suuntaan hänen maataan tai kaupunkiaan tai kotikaupunginosaansa viedään. Kunta on kaikkien osallistensa yhteisö.

Helsingillä on aitoa halua katsoa itseään peiliin. Monta esimerkillistä osallistumishanketta on menestyksellä ideoitu ja käynnistetty, mutta kokonaisuuden hallinnassa uupuu. Parhailaan kaupunki on yhtenä pilottikuntana mukana valtakunnallisessa Demokratiatilinpäätöshankkeessa. Suomen hallituksen Kansalaisvaikuttamisen politiikkaohjelmaan kuuluvan hankkeen tarkoituksena on kehittää kuntademokratian tilaa kuvaava mittaristo. Ensimmäisessä vaiheessa analysoidiin vuoden 2004 kunnallisvaaleja. Toisessa osiossa kartoitettiin kuntien toimintatapoja kuntalaisten osallistumisessa, jolloin syntyi myös yllä mainittu Helsinkiä koskeva erilliselvytys vuorovaikutuksen nykykäytännöistä.

Demokratiatilinpäätöshankkeen kolmas teema keskittyy kuntalaisten omiin käsityksiin osallistumismahdollisuuksistaan. Helmikuussa käynnistynyt tutkimus toteutetaan postikyselynä, ja tuloksia saadaan kevään aikana. Tietokeskus tuottaa ensi syksynä erillisen analyysin Helsingin ja pääkaupunkiseudun asukaiden vastausten perusteella. Sitten on johtopäätösten aika.

Rita Ekelund

■ Lainattua

Kirjoittaessamme tiedotteita asetumme kuntalaisen asemaan ja arkipäiväistämme viranomaisen ammattikielen helposti ymmärrettäväksi. Muutos vaatii joskus vääntöä ja peräänantamattomuutta. Arvostettu asiantuntija kun ei haluaisi vesittää hienoa asiaansa arkisilla sanoilla. Tiedottajien tehtävä on rasvata byrokraatian rattaita tässäkin, helpottaa ymmärrystä ja madaltaa kynnyksiä. *Tiedotuspäällikkö Marli Masalin kaupungin henkilöstölehti Helsingin Hengessä 1/2007.*

Ulkoistamisen rinnalle on tullut sisäistäminen. Ulkoistaminen on sitä, että tehtävän, jonka ennen hoiti oman työnantajan palveluksessa oleva, suorittaa nyt jonkun toisen palveluksessa oleva. Ulkoistaminen on jokseenkin kivuton muutos, ainakin muille kuin ulkoistetuille. Sisäistäminen tarkoittaa taas sitä, että tehtävän, jonka ennen hoiti työpaikalla joku siihen erikoistunut henkilö, teet nyt sinä itse oman toimesi ohella. *Kolumnisti Pekka Seppänen Talouselämä-lehdessä 5/2007.*

Antiikin retoriikan mestarit tekivät sujuvakieliä retoriikan oppaita. Ne osoittavat, että vielä tuohon aikaan asiantuntijat osasivat kirjoittaa tavallisille ihmisille, ei vain toisilleen. *Juhana Turkin teoksessa Puhevalta – kuinka kuulijat vakuutetaan (Otava 2006).*

Näyttämöllä me näemme asiat usean ihmisen näkökulmasta, niidenkin joita inhoamme ja joita emme haluaisi oikeassa elämässä tavata. Me seuraamme heidän perustelujaan ja kuuntelemme, kun he selittävät, miksi tekevät valitsemallaan tavalla. Ja kun näyttämön henkilöt toimivat, katsoja oivaltaa heidän tekojensa syitä: ehkä ymmärtää elämää hieman enemmän, näkee hyvää ja pahaa omassa ympäristössään hieman tarkemmin. *Theaterinjohtaja Asko Sarkola Theaterin-asiakaslehdessä 1/2007.*

■ Sisällys

Päätoimittajalta	2
Kaupunkitietoa kaikille	3
Korkeasaaren oma teatteriryhmä	4
Leipää ja sanomaa sadoille	5
Etsitkö työpaikkaa kaupungilta	6
Viljely on hauskaa puuhaa	7
Kohtaavatko hallinnon järki ja kuntalaisen arki?	8–9
Tyypillinen, mutta ei tavallinen lähio	10–11
Pöpöt syynissä	12
Naisia ja yrittäjiä	13
Ajamiseen ei kyllästy	14
Nuorten bändit esiin	15
Nyt menoksi!	16–17
Kaupungin puhelinnumerot ovat muuttuneet	18
Fullt ös för folk över femtio	19
Av kärlek till böcker	20
Småttfolk och mammo på babykafé	21
Romanttinen Cygnaeuksen galleria	22
Lukijakilpailu	23
Tinkimätön kulttuurin moniottelija	24

Helsinki info

Numero 1 • 25.2.2007 • 31. vuosikerta

Julkaisija Helsingin kaupunki
PL 1, 00099 Helsingin kaupunki
puhelin 1691 (vaihe)
faksi 169 3750

Päätoimittaja Rita Ekelund
Toimitussihteeri Leena Seitola
Toimittaja Tiina Kotka
Rootsinkieliset sivut Nina Weckström
Ulkoasu Pekka Niemi, Rhinoceros Oy
Kannen kuva Helsingin kaupunginmuseo

Kirjapaino Sanomapaino, Vantaa
Painosmäärä 296 034 kpl

Jakeluasiat ISSN 0782-0453
Suomen Posti Oy
puhelin 020 451 5382,
020 451 5658
faksi 020 451 5221

Lehti ilmestyy myös internetversiona osoitteessa www.hel.fi/helsinki-info.

Seuraava Helsinki-info ilmestyy 15.4.

Kannen kuva: Myllypuron vesitornin näköalatasanteelta avautuivat 60-luvulla upeat näkymät. Kuva on Helsingin kaupunginmuseon, kuvaaja on tuntematon.

Tässä lehdessä

Rakkaudesta ajamiseen

14-15 Intohimo autoihin ja ajamiseen yhdistää kuljetusalan opiskelijoita Helsingin tekniikan alan oppilaitoksessa. Monipuolisen alan tulevaisuuden työnäkymät ovat valoisat, sillä työelämä kaipaa yhä lisää logistiikan eli kuljetus- ja varastoalan osaajia.

Kontulassa on tekemisen meininki

9 ”Kun huomaamme tai meille kerrotaan epäkohdasta tai muusta asiasta, johon voimme vaikuttaa, ryhdymme viemään asiaa eteenpäin”, kertoo kontulalainen asukasaktiivi **Jouko Kokkonen**.

Kuva: Kimmo Brantti

Kuva: Kimmo Brantti

Löytöretkellä lähiössä

10-11 Myllypurosta löytyy niin maailman suurin salibandyhalli, taiteilijakylä kuin maailmansodan aikaisia linnoituslaitteita. Alueelle on suunnitella kansainvälisesti kiinnostava puukerrostaloalue ja valtavasti uutta rakentamista. Myllypuron historiasta ja nykypäivästä kertova tutkimus paljastaa alueen monet kasvat.

Pilaantunutta vai ei?

12 Ympäristölaboratorio selvittää niin elintarvikkeiden kuin uimavesien laadun. Elintarvikkeenäytteistä löytyneitä bakteereita lasketaan muun muassa pesäkelaskurin avulla.

Kuva: Helsingin kaupunginmuseo

Kolumni

Kaupunkitietoa kaikille

Kuavaavat elämää Helsingissä ja sen eri alueilla, tarjoavat kansallista ja kansainvälistä vertailutietoa muista kaupungeista ja kaupunkiseuduista sekä tietoa kaupungin kehityksestä.

Tietokeskus pyrkii ensisijaisesti vastaamaan kaupungin päätöksentekijöiden ja eri yksiköiden tietotarpeisiin. Sama tieto tuodaan myös kaikkien kiinnostuneiden saataville eri keinoin. Tietokeskus julkaisee vuosittain noin 60 julkaisua, jotka on luettavissa myös internetissä www.hel2.fi/tietokeskus. Lisäksi internetissä on maksutta käytettävissä useita tietokantoja laaturakastettuine tietoineen.

Julkaisuja tuotetaan pääasiassa suomen- ja ruotsinkielellä sekä englanniksi, mutta suosittu tiivis tilastojulkaisu ns. Taskutilasto on saatavilla yhteensä yhdeksällä eri kielellä, uusimpina japani ja kiina. Tietokeskuksen kirjasto- ja tietopalvelu on kaikille avoin Helsinki-tilaston ja tutkimuksen erikoiskirjasto ja tietopalvelupiste.

Kaupunkitutkimuksen rungon muodostavat Helsingin kaupungin hallintokuntien toimintaympäristöä koskevat tietotarpeet, kuten alue- ja kunnallistalous, väestö, asuminen, elinolot, palvelut, osallistuminen, kaupunkikulttuuri ja ympäristö. Tutkimus on myös se väline, jolla uudet ilmiöt pyritään ottamaan tiedollisesti haltuun. Tässä tehdään yhteistyötä korkeakoulujen ja tutkimuslaitosten kanssa. Esimerkkinä ajankohtaisista tutkimustee- moista voidaan mainita turvallisuus, monikulttuurisuus ja monet muut suurkaupungin erityispiirteet.

Tietokeskuksen säännöllinen tilastotutointo kattaa monta ilmiöaluetta väestön hyvinvoinnista, toimeentulosta, osaamisesta ja koulutuksesta, Helsingin ja seudun yri-

tystoiminnasta ja kilpailukyvästä sekä asutokannan ja tuotannon ominaisuuksista ja rakenteesta. Väestöennusteet ovat merkittävä perustuote. Vuonna 2006 avatussa seutuportaaliissa www.helsinginseutu.fi välitetään myös kunta- ja seututietoa.

Helsingillä on pääkaupunkina aina ollut paljon yhteyksiä ulkomaille ja tänä päivänä Helsingin toimintaympäristö on kansainvälisempi kuin koskaan. Tämä tuo mukanaan haasteita tietotuotannolle. On kasvava tarve saada vertailutietoa muista suurkaupungeista tai metropoleista Euroopassa ja Euroopan ulkopuolellakin, kuten Pohjois-Amerikasta ja Aasiasta. Tämän kansainvälisen vertailevan kaupunkitiedon tuottaminen on tietokeskukselle haastavaa, mutta kiinnostavaa ja antoisaa. Esimerkkinä uusimmasta tuotteista tällä saralla voidaan mainita ”The Economic Map of Urban Europe”. Tässä tilastotutkimuksessa on vertailtu 45 metropolin tuotannon kasvua ja työllisyyden kehitystä. Helsingin kaupunkiseutu pärjää erittäin hyvin vertailussa.

Elämästä Helsingissä syntyy monipuolinen kuva uusim- pien tutkimus- ja tilastojulkaisujen kautta. Esimerkiksi *Kestävä kehitys Helsingissä 2006* kertoo kestäväyden Helsingissä yleisesti ottaen hieman parantuneen 1990-luvun alusta vuoteen 2006. Teematilastosta *Asuminen Helsingissä 1950–2004* selviää, miten asuminen ja asumisolot ovat kehittyneet Helsingissä viimeisten 50 vuoden aikana. *Helsingin kaupungin vuokra-asunnoissa viihdytään*, kerrotaan asiasta tehdyssä selvityksessä: noin neljä viidestä kaupungin vuokra-asukkaasta on tyytyväinen asuntoonsa ja viihtyy asuintilassaan.

Arabianrantaan! Uuden kaupungin maihinnousu on nimeltään komeasti kuvitettu, tukevankokoinen teos uudesta Arabianrannan kaupunginosasta asukkaiden, tutkijoiden ja suunnittelijoiden silmin. *Oppien osaajak- si – Koulutus ja työelämään sijoittuminen Helsingissä* -julkaisu on kokoomatilasto Helsingin ja Helsingin seudun koulutustilanteesta 2000-luvulla. Peruskoulua käy Helsingissä lähes 50 000 oppilasta. Vieraskielisten oppilaiden määrä on kasvanut nopeasti viime vuosina ja nyt lähes joka kymmenes (9,2%) peruskoululainen puhuu äidinkielenään muuta kuin suomea tai ruotsia. Julkai- sun mukaan neljä viidestä pääkaupunkiseudun ammatti- korkeakoulusta ja yliopistosta valmistuneesta löytää työpaikkansa Helsingin seudulta. *Työpaikkakehitys Helsingissä* puolestaan ennakoii Helsingin syntyneen yli 13 000 uutta työpaikkaa vuoden 2006 aikana. Helsingin kasvuvauhti ylitti näin sekä koko Helsingin seudun että koko maan kasvuvauhdin.

Tietokeskuksen tehtävänä on pysyä kehityksen kyydis- sä, palvelua kaikkia tiedon tarvisijoita ja tähdätä visionsa mukaisesti kaupunkitiedon edelläkävijäksi.

Asta Manninen

Kirjoittaja on Helsingin kaupungin tietokeskuksen vs. johtaja

• Lisätietoja: www.hel2.fi/tietokeskus ja tietokeskuksen kirjasto- ja tietopalvelu osoitteessa Katarinankatu 3-5, puh. 310 36539 tai s-posti: tietokeskus.kirjasto@hel.fi. Helsingin historiaa koskeva aineisto on käytettävissä tietokeskuksen kaupunginarkistossa osoitteessa Eläintarhantie 3f.

Kuva: Kimmo Brantti

Kuva: Kirsi Brändt

Haluaisitko ostaa papukaijan? Taru Vuori kaupittelee "huumattuja papukajvoja" eläinten salakauppijaaksi naamioituneena. Roolihahmoa käytettiin sademetsien suojelukampanjan yhteydessä.

Korkeasaaren oma teatteriryhmä

Lumi narskuu kenkien alla, ja pikkupakkasesta voimaa saanut tuuli piiskaa kasvoja tammikuun viimeisellä viikolla Korkeasaaren eläintarhassa. Se ei kuitenkaan häitää. Saari on suosittu nähtävyys, jonne tullaan talvellakin seuraamaan eläinten askareita.

Korkeasaaren eläintarhalehtori ja tiedottaja **Taru Vuoren** alkuvuosi on ollut erityisen kiireistä aikaa. Jokavuotisen kansainvälisen jääveistospilailun lisäksi häntä on työllistänyt Taru Korkeasaaren Teatterin harrastajänäyttelijöiden haku.

Jo toista vuotta eläintarhassa on esitetty menestyksellä amurinleopardin- ja tiikerin suojelusta kertovaa näytelmää. Nyt teatteriesityksistä halutaan tehdä perinne ja näkyvä osa eläintarhan arkipäivää. Kevään aikana Korkeasaarella aloittaa harjoitukset oma teatteriryhmä, joka tekee pienimuotoisia esityksiä uhanalaisten lajien suojelusta. Mukana ideoimassa ollut Taru uskoo esitysten herättävän ihmiset ymmärtämään vastuunsa luonnon ja ympäristön suojelussa.

Koko Korkeasaari on kuin suuri luonnon vaellusnäytelmä. Eläinten tarjoaman aidon ja hiljaisen teatterin rinnalle saarassa kehiteltiin myös roolihaamo, joka salakauppijaaksi naamioituneena sulloi pahviputkeen värikkäitä leikkipapukaijoja ja yritti kaupitella niitä sitten yleisölle. Oikeassa elämässä rikolliset metsästävät rauhoitettuja lintuja, huumavat ne ja tunkevat linnut salakuljetusmatkan ajaksi putkiloihin odottamaan ostajiaan. "Juuri tällaisesta näytinnas-

ta haluamme ihmisille kertoa ja teatteri on siihen hyvä keino. Kokemukset ovat olleet rohkaisevia ja niiden innoittamana idea omasta teatteriryhmästä kypsyi pikkuhiljaa", kertoo Taru Vuori.

Teatteriryhmään on tulossa kaikenikäisiä ihmisiä. Joukossa on myös eläinsojelusta kiinnostuneita "elämäntapa-teatterilaisia", joita kiinnostaa enemmän esitysten valmistaminen kuin itse näytteleminen.

Teatteriryhmä kokoontuu saarassa kerran viikossa. Ohjaajana toimii Helsingin ammattikorkeakoulu Stadian esittävän taiteen opiskelija **Lasse Turunen**. Ryhmä suunnittelee ja tekee myös esityksiensä puvut ja lavastukset. Ensimmäiset esitykset heti lumien sulauessa kertovat Pääsiäisaarten ekokatastrofin johdaneista tapahtumista.

Korkeasaaren henkilökunta kerää teatteria varten taustatiedot ja ideat, ohjaaja ja teatteriryhmä punovat faktat eläväksi esitykseksi. Taru sanookin teatteriesitysten sanoman menevän suoraan aivoihin ja sydämiin. Pienoisnäytelmät sisältävät jännittäviä tosielämästä dramatisoituja tarinoita, jotka antavat mukavan lisämausteen Korkeasaaren tietotarjontaan.

"Teatteri on tehokas keino ympäristökasvatuksessa. Tarinoiden avulla kaukaisia ongelmia tai vaikeita syy- ja seuraussuhteita voi tuoda lähelle katsojalle", sanoo Korkeasaaren Teatterin esityksiä innokkaasti odottava tiedottaja Taru Vuori.

Harald Birger Olausen

Tiina tohtoroi kirjoja

Tiina Koskinen sitomat kirjat ovat ilo silmälle. Niissä on käytetty mielikuvitusta niin pinnan kuviointissa kuin kirjan muodoissakin. Hänen omaa tuotantoaan ovat monenkokoiset ja -muotoiset nahkakangastiset teokset, jotka kestävät kulutusta. Ne voivat olla koru- tai muistikirjoja, albumeja ja vaikkapa uuden ulkoasun saaneita satukirjoja. Hurmaava esimerkki on pikkuruinen Ihaa-asiin tarina, jonka uusien pajattavan pehmeiden kansien selkämystä koristaa aasin häntä.

Juuri pehmeäkangastista, kokonahkaisuista "ympärikiännettävistä" kirjoista on tullut Koskinen tavaramerkki. Siis sillä lailla kiännettävistä, että selän voi avata apposen auki, eikä kirja ole tempusta moksiskaan. Sellaisesta tavasta lukea meitä lapsena varoiteltiin, mutta Tiina Koskinen sanoo, että kirjat ovat hänen mielestään kulutusta varten.

"Libristin ja toimittajan tyttärenä kirjat ovat kuuluneet elämäni niin kauan kuin muistan. Minulle ne ovat käyttötavaraa. Meillä kotona lukeminen ei ollut kiellettyä edes ruokapöydässä", paljastaa Tiina.

Kirjansitoja myös pitkittää kirjojen ikää, sillä osa hänen työstään on vanhojen kirjojen kunnostusta. Nyrjähtäneet selät tai irronneet sivut Tiina korjaa sekä tarvittaessa puhdistaa. Osaan kirjoista hän tekee uudet kannet, jotka noudattelevat alkuperäistä tyyliä. Vastikään hän sai valmiiksi kassillisen asiakkaan kunnostettavaksi tuomia historiateoksia. Nyt ne ovat uudelleen luettavassa kunnossa.

Tiinan työtillassa on mielenkiintoisia välineitä kultauspukista mittoihin ja nahan ohennusvälineisiin. Pöydällä on perinteisten työvälineiden lisäksi kapeita, joiden alkuperäinen käyttötarkoitus on ollut ihan muuta. Jänisliiman poistaminen käy näppärästi äidin vanhalla ruokailuveitsellä, ja hammaslääkäriltä saatu piikki on oivallinen raapatin.

Pitkään graafisella alalla töitä tehnyt Tiina Koskinen päätyi opiskelemaan kirjansidontaa vasta aikuisiällä. Vuosittuhannen vaihteessa hän aloitti opinnot Tyrvään käsi- ja taideteollisuusoppilaitoksessa.

"Olin niin innostunut asiasta, että suorastaan asuin koulussa. Tein vuoden ajan töitä usein myös illat ja viikonloput. Motivaation täytyi olla melkoinen, kun muut opiskelijat olivat vain muuttaman vuoden poikaani vanhempia", nauhahtaa Tiina.

Opiskeluaika oli paitsi tiivistä myös antoisaa. Opetusta monipuolistivat kotimaisten kirjansitojamestareiden ohella myös ulkomaiset vierailijat. Aivan erityisen kiitoksen Tiina Koskinen antaa helsinkiläiselle kirjansitojamestari **Toivo Salolle**.

"Hän pitää hyvää huolta meistä nuoremman polven sijoista ja kannustaa antamalla positiivista palautetta. Hän myös otti vastaan kisällintyönäytteeni vuonna 2000", kertoo Tiina.

Valmistuttuaan Tiina Koskinen perusti oman yrityksen Raumalle. Helsinkiin muutto keikautti asiat hiukan toiseen järjestykseen, sillä liikehuoneistojen vuokrat täällä ovat toista luokkaa, kuin entisessä kotikaupungissa. Nyt Tiina on päivät töissä käyttöpäällikkönä painotalossa ja sitoo kirjoja silloin kun perhe-elämä sen sallii. Hänen seuranaan työtilan kirjajhylyssä makailee perheen lemmikki Velho-kissa. Arka ja rauhallinen mirri muutti taloon pari vuotta sitten löytöeläintalosta.

Vapaa-aikana Tiina harrastaa lukemisen ohella kalligrafiaa ja tekee kortteja, joissa saattaa olla latinankielisiä mielteitä, kuten "habent sua fata libelli", joka tarkoittaa, että kirjoilla on kohdalonsa.

Kesäisin Tiina huristelee miehen kanssa moottoripyöräretkille, ja kunnan oikea hetki koittaa, toiveena on ajella kuukaudeksi nauttimaan kreikkalaisesta elämännenosta.

Leena Seitola

Kuva: Kirsi Brändt

Tiina Koskinen elämään kirjat ovat kuuluneet aina, kirjansidonta sen sijaan astui kuvaan vasta aikuisiällä. Taideteatterin kirjansitoja Koskinen töihin voi tutustua ainakin Helsingin Kirjamesuilla.

Leipää ja sanomaa sadoille

Kun on itse kokenut köyhyyden, tahdot auttaa samassa tilanteessa olevia. Haluan rohkaista ihmisiä jaksamaan huomiseen ja sanoa, että elämä ei välttämättä kaadu vaikeuksiin”, kertoo **Heikki Hursti**, joka jatkaa vanhempiensa **Veikon** ja **Lahjan** perustamassa yhdistyksessä vähävaraisten auttamistyötä.

Yhdistyksen Kisahallissa pitämät joulujuhlat ovat tulleet tutuiksi ympäri maan, mutta Helsinginkadun viikoittaisesta ruoka- ja vaatejakelusta ei tiedetä yhtä laajalti.

”Jonoissa on 500–700 henkilöä. Joulukossa on yhtä lailla eläkeläisiä, työttömiä, opiskelijoita kuin katujen miehiä. Kuka vain voi pudota köyhysloukkuun esimerkiksi työttömyyden tai sairauden vuoksi. Euron käyttöönotto ajoi monet eläkeläiset ahdinkoon, kun hinnat kallistuivat ja eläkkeet jäivät jälkeen. Samoin kävi opintotuen, ja olemmekin rohkaisseet opiskelijoita hakemaan apua järjestämällä heille oman jakopäivän kuukausittain.”

Veikko ja Lahja Hurstin Laupeden työ-yhdistys saa raha- ja tavaralahjoituksia niin yksityisiltä kuin yrityksiltä, ja Helsingin kaupunkikin antaa sille rahoavustuksen.

”Saamme jaettavaksi laadukkaita ruokia ja vaatteita. Osa vaatteista on uusia. Nyt kysytään eniten villasukkia, kintaita, pipoja, alusvaatteita ja päällystakkeja. Toistaiseksi jaettavaa on riittänyt kaikille. Välillä ovat einekset ja muut tuoretuotteet loppuneet kesken, mutta säilykkeitä ja kuivamuonaa on aina riittänyt”, kertoo Heikki Hursti.

Hän on yhdistyksen ainoa palkkaa saava työntekijä, sillä toiminta pohjautuu vapaaehtoisuuteen.

”Meillä on aktiivinen kymmenen miehen ja parikymmenen naisen vapaaehtoisjoukko. Lisää vapaaehtoisia emme tarvitse kuin joulujuhlaan, mutta avustukset ovat aina tervetulleita”, vinkkaa Hursti.

Hänen mukaansa avuntarvetta on ympäri Suomen, ja yhdistys onkin käynyt alustavia keskusteluja toiminnan käynnistämistä pienimuotoisena Oulussa ja Turussa. Joulupaketteja on jo vuosia postitettu ympäri maata pyntäjien mukaan. Hursti haaveilee myös voivansa perustaa turvakodin yhdistyksen Kumpulassa sijaitsevaan omakotitaloon.

”Niin äiti kuin me lapsetkin koimme väkivaltaa isän vielä ryyppäessä. Selvitimme sittemmin asiat, mutta tapahtumat jäivät silti elinikäiset jäljet. Siksi toivon, että kaikki väki-

valtaiset ihmiset hakeutuisivat hoitoon. Haluaisin auttaa uhreja turvakodin muodossa. Isä ehti ennen kuolemaansa tehdä Kumpulassa remontin, mutta kunnallistekniikka puuttuu vielä. Ihan ensimmäiseksi täytyy kuitenkin keskittyä etsimään uusi toimitila, sillä Pasilan varaston vuokrasopimus päättyi toukokuussa. Etsimme varastoa, jonka yhteyteen voisi siirtää toimiston Harjutorilta.”

Heikki Hursti on ehtinyt kokeilla elämänsä aikana monia ammatteja lihanmyyjästä laitostmieheen, maalarin ja putkimieheen. Yksi vuosikymmen vierähti pappina Espanjassa. Hursti vieraillee yhä usein kirkoissa puhumassa ja soittamassa kitaraa. Alkanaan hän musisoi gospelbändissäkin. Musiikki on hänelle paitsi sanoman levittämisen keino, myös henkireikä.

”Pidän jaksamisestani huolta myös lenkkeilemällä, uimalla ja golfaamalla. Rakkain harrastukseni on kuitenkin akvarellien maalaaminen. Silloin en kuule enkä näe mitään muuta. Perin isän öljyvärit ja pensselit, joten ehkä vielä opettelen käyttämään niitäkin.”

Useat Hurstin maalaamista maisemista ovat peräisin hänen kotinsa läheltä Vuosaaresta.

Heikki kertoo rakastavansa meriluontoa – niin kuin koko kaupunkiakin.

”Helsinki on maailman paras paikka. Täällä asuvat kolme lastamme sekä kuusi lastenlastamme. Vanhimmaisemme on ilmoittanut olevansa valmis jatkamaan työtäni, kunhan saa jälkikasvunsa isommaksi. Hän on perheineen esiintynyt joulujuhlissa ja autellut muutenkin. Nuorimmainenkin on ollut jakamassa tavaroita. Lapsenlapsemme ovat oikeita helmiä. Olemme vaimoni kanssa kamalan kiintyneitä heihin ja he ovat aika usein meillä yökyöpelissä.” ■ TK

• Lisätietoja avustustoiminnasta saa netistä osoitteesta www.hurstinapu.net ja puhelinnumeroista 737 664 ja 050 582 8272. Ruoaan ja vaatteiden jakelu Helsinginkatu 19:ssä ke ja pe klo 12, opiskelijoille kuukauden viimeisinä tiistaina klo 17–19.

Lyhyesti

Nuorisotyön intensiivikurssi aikuisille

Nuorisoasiakeskus kouluttaa nuorisotaloille vapaaehtoistyöhön haluavia aikuisia intensiivikurssilla Oulunkylän nuorisotalolla 14.–15.4.

Kurssin sisältöön ovat muun muassa nuoruusikä ja nuoren kohtaaminen, nuoret ja päihitteet, jokamiehen vastuu, oikeudet ja velvollisuudet, maahanmuuttajanuoren kohtaaminen sekä nuorisotyöntekijän ja vapaaehtoisen aikuistoimijan kumppanuus ja yhteistoiminta. Kurssiin kuuluu myös työharjoittelujako nuorisotalolla.

• Ilmoittautumiset: kirsi.kostiainen@nk.hel.fi, puhelinnumero 041 5121 725.

Lähde luontoretelle saaristoon

Sunnuntaina 4.3. on mahdollisuus tutustua Santahaminan saaristoluontoon talvella. Opastetulla luontoretellä ulkoillaan klo 13–16.30. Liikunnallisen retken sisältö määräytyy saariston säätilanteen mukaan. Ranssalumisella kellillä liikutaan hiihtäen (omat sukset mukaan).

Retkelle lähdetään bussin 86 pääte pysäkillä (Eniro 39/DP-72) klo 13. Osallistujien toivotaan tulevan paikalle bussilla 86, joka lähtee Herttoniemen metroasemalta.

Retkelle mahtuu 50 henkilöä. Mukaan pääsee vain ennakkoon ilmoittautumalla. Ilmoittautumisia otetaan vastaan 26.–28. välisenä aikana Gardenian asiakaspalvelussa (klo 10–18, Koetilantie 1), p. 3478 400.

Helsingin ympäristökeskus ja Gardenia järjestävät tänä vuonna kaikkiaan 35 luontoretkeä. Tarkemmat tiedot niistä ja muista pääkaupunkiseudulla järjestettävistä retkistä saa luontoretkikalenterista, joka ilmestyy keuhällä. Kalenteri on noudettavissa huhtikuun alussa Gardeniasta, kaupungin asiakaspalvelupisteistä ja luontotaloista. Kirjastoissa kalenteri on jaossa viimeistään huhtikuun puolessa välissä.

Havis on vuoden HelsinkiMenu-ravintola

Vuonna 2000 käynnistetyt HelsinkiMenu -hankkeen tavoitteena on muun muassa ruokakulttuurin edistäminen ja laadukkaiden suomalaisten raaka-ainesten tuominen esiin ravintoloiden ruokalistailla. Vuoden ravintolan arvioinnissa kiinnitettiin nyt huomiota muun muassa ruuan laatuun ja herkullisuuteen, sesonkiin sekä HelsinkiMenun saatavuuteen ravintolassa. Helsinki Expert Oy valitsi voittajaksi Ravintola Haviksen. Kilpailun kakkoseksi sijoittui ravintola Forni ja kolmanneksi ravintola Ilmatari.

HelsinkiMenun taustavoimina toimivat Finfood – Suomen Ruokatieto Ry ja Helsingin kaupunki. Lisätietoja saa esimerkiksi www.finfood.fi -nettisivuilta.

• Musiikki tuo vastapainoa Heikki Hurstin rankalle työlle.

Etsitkö työpaikkaa kaupungilta?

Keskeisempää paikkaa kaupungin työpaikkatarjonnan esittelyyn ei voi löytää. Tämä on kuin New Yorkin Ellis Island, tulijan ja hakijan ensimmäinen kontakti kaupunkiin”, hymyilee kaupungin henkilöstökeskuksen osastopäällikkö **Eija Hanni** Lasipalatsin toisen kerroksen uudessa rekrytointipisteessä.

Helsinki-työvoiman rekrytointipiste avautuu maaliskuun alussa Lasipalatsin Kohtaamispaikan yhteydessä. Valoisissa tiloissa kaupungin kuhinan keskellä on käytettävissä kolme kiinteää ja kaksi kannettavaa tietokonetta, joista pääsee eri virastojen sivuille ja kaupungin työpaikkasivuille osoitteessa **www.helsinki.fi**. Täällä hakijat voivat hankkia tietoa kaupungin varsin monipuolisesta työpaikkatarjonnasta ja jättää sähköisen työhakemuksen.

Lasipalatsin tiloissa järjestetään kevään mittan myös kampanjoita ja rekrytointitapahtumia, jolloin virastot ja ammattiryhmät esittäytyvät paikan päällä.

”Kilpailu on kova hyvistä työntekijöistä. Kaupungin eri virastot osallistuvat säännöllisesti erilaisiin messuihin ja kaupallisien rekrytointi-tapahtumiin kotimaas-

*Kaupungin ensimmäinen sähköinen rekrytointipiste avautuu Lasipalatsissa, iloitsevat henkilöstökeskuksen **Elisa Fluuri** (vas.), **Linda Ylijoki** (oik.), **Eija Hanni** (takana vas.) ja **Leena Lähdesmäki-Koistinen** (takana oik.).*

sa ja joskus ulkomaillakin. Ikäluokkien pienentyminen ja huoli työvoiman saatavuudesta näkyy kaikkien työntekijöiden aktivoitumisena”, Eija Hanni kertoo. ”Selvästi

näkee, että Helsingin työpaikat kiinnostavat. Kaupunki on iso työnantaja, jolla on jatkuvasti tarjolla hyvin erilaisia tehtäviä eri ammattiryhmille. Vuosittain meillä on avoinna yhteensä noin 4 000 vakituista ja määräaikaista työpaikkaa.”

Helsinki-työvoima on avoinna Lasipalatsin Kohtaamispaikan aukioloaikoina arkipäivisin klo 11–18. Ensimmäinen virastojen laaja rekrytointitapahtuma järjestetään avajaispäivinä 1.–2. maaliskuuta.

Riita Ekelund

Kuva Helsingin kaupunginmuseo

Signe Branderin kuvia osoitekirjassa

Helsingin kaupunginmuseo on julkaisut rakastetun valokuvaajan Signe Branderin otoksilla kuvitetun osoitekirjan. Ystävien osoitteita muistiin kirjassa voi seikkailla sadan vuoden takai-

● **Lumista Kruununhakaa Konstantininkadun (nykyisen Meritullinkadun) ja Kulmakadun risteyksessä tasan sata vuotta sitten. Vuonna 1907 otettu kuva on yksi Signe Branderin ensimmäisistä otoksista Helsingin muinaismuistolautakunnalle.**

sen Helsingin kaduilla ja ihailla parikymmentä maisemaa, joista yksikään ei sisälly kaupunginmuseon huippusuositettuun Signe Brander -valokuvateokseen. Samalla myyntiin tulee uusi valikoima Signe Brander -postikortteja. Osoitekirjaa ja kortteja myydään Museokaupassa sekä kaupunginmuseon muissa näyttelytiloissa.

- Museokauppa, Sofiankatu 4. Avoinna ma–pe klo 9–17, la–su klo 11–17.
- Signe Brander -osoitekirja, Helsingin kaupunginmuseo, 13 e.

Langattomasti liikennevälineissä

Liikennelaitos kokeilee langatonta laajakaistaa busseissa ja raitiovaunuissa. Ensimmäiset laajakaistayhteydet on asennettu osaan linjojen 52, 52A, 58, 58B ja 59 busseista sekä muutama linjoilla liikennöivään raitiovaunuun. Kokeilussa mukana olevat liikennevälineet tunnistaa etuikunan tai oven WLAN-avoin internet-tarrasta.

Matkustajille verkkoyhteyden suurin hyöty on matkan nopeutuminen: yksi laajakaistaverkon tavoitteista on nopeuttaa joukkoliikennettä tarjoamalla järjestelmään kytketyille ajoneuvoille tarvittaessa liikennevaloitus. Sujuvamman matkan lisäksi bussin tai raitiovaunun

WLAN-yhteys tarjoaa matkustajille mahdollisuuden saada ajantasaisia liikennetietoa matkan aikana ja maksuttoman välän myös muualle internetiin.

Kun matkustaja avaa internetiselaimen bussissa tai raitiovaunuissa, avautuu ensimmäisenä joukkoliikennetietoa tarjoava nettisivu. Omaalta päätelaitteeltaan matkustajat voivat tulevaisuudessa esimerkiksi seurata bussin reittiä ja tarkistaa seuraavilta pysäkeiltä lähtevien vaihtoyhteyksien aikataulut. Jo nyt matkustaja näkee palvelusta mahdolliset joukkoliikenteen poikkeustiedotteet sekä kaupunkiliikenteen viimeisimmät uutisotsikot.

HKO:n levytykset menestyksiä

Jean Sibeliuksen orkesterisäestyksellisiä lauluja sisältävä äänite sopraano **Soile Isokosken** ja ylikapellimestari **Leif Segerstamin** johtaman Helsingin kaupunginorkesterin tulkitsemana on voittanut MIDEM Classical Award 2007 -palkinnon ”Vocal recitals”-sarjassa.

Palkinnot jaettiin Cannesissa MIDEM-levymessuilla. Levyt valitsee vuosittain raati, joka koostuu maailman merkittävimpien äänilevytehtien ja klassisen musiikin radio-

asemien toimittajista. Kansainvälisissä tiedotusvälineissä kiitosta äänite on saanut roppakaupalla.

Toinen paljon kehuja niittänyt äänite on kaupunginorkesterin oopperalevytyks ”Kuningas lähtee Ranskaan”. Ensimmäiset kehut tulivat maailmalta jo viime kesänä, kun äänite nimettiin kuukauden levyksi sekä kestä- että heinäkuussa arvostetuissa musiikkialan julkaisuissa. ”Kuningas lähtee Ranskaan” on valittu myös Yleisradion ”Vuoden levyksi 2006”.

Viljely on hauskaa puuhaa

Vaikka vielä eletäänkin talvitunnelmissä, on kuitenkin aika suunnata ajatuksensa kesään. Ilmoittautuminen koulukasvitarhalle on nyt meneillään ja päättyy parin viikon kuluttua.

Kumpulän koulukasvitarhalla vietetään vuosittain kesälomaansa yli 200 koululaista. Viime kesänä viljelyryhmässä ahkeroin 65 ala-asteen oppilasta. Kasvitarhalla pidetään myös ympäristötaideleirejä.

”3 viikon jaksoiden aikana lapset ja nuoret tekevät taidetta puutarhasta ja puutarhaan. Leiriläisiä rohkaistaan näkemään tavanomaisia asioita yllätyksellisesti. Töiden materiaalit saadaan luonnosta. Niitä voivat olla esimerkiksi kivet, puut tai pensaat – vain mielikuvitus on rajana. Lapset ovat maallaneet muun muassa kasvitarhan portit, jotka saivat koristeekseen kukkaisuviivoinnin. He ovat myös etsineet oraphilja-aidasta eläinhahmoja ja koristelleet niitä”, kertoo **Kaarina Winter**. Hän on luokanopettaja, joka toimii kasvitarhasta vastaavan Lasten ja nuorten puutarhayhdistyksen puheenjohtajana.

Lapset kiinnostuvat usein viljelystä siinä määrin, että haluavat jatkaa harrastusta vuodesta toiseen. Kesäloma puutarhalla kuluu nopeasti ja tutustuttaa niin kasvun ihmeisiin kuin uusiin kavereihin. Osa lapsista osallistuu yhdistyksen järjestämiin kerhoihin myös kouluvuoden aikana. Kerhot kokoontuvat Annalassa. Fallkullassa ja Kumpulän toimintatallolla.

Koulukasvitarhan kesäpäiviin kuuluvat nelituntiset työpäivät, ja niiden aikana on ohjattu toiminnan ohella leikki- ja lepotaukoja. Lapsille tarjotaan päivittäin myös lämmin ateria.

Loppukesästä, kun sato alkaa valmistua, lapset kantavat innolla kotiin itse viljelemiään herkkuja.

Kumpulän koulukasvitarhalla on monenlaista tekemistä. Kottikärryjen aisoissa viime syyskuussa oli *Vitus Kuisma* ja *Joonatan Kaksonen* avusti.

”Itse kasvatetut vihannekset maistuvat toisenlaisella kuin kaupasta ostetut, ja Kumpulassakin lapset innostuvat syömään niitä lounaalla”, paljastaa puutarhayhdistyksen toiminnanjohtaja **Senja Lappalainen**.

Viime kesänä kunnostetulle Kumpulän koulukasvitarhalle odotetaan nyt hiukan viimekesäistä runsaampaa lapsijoukkoa. Tänä vuonna paikalle on tarkoitettu järjestää bussikuljetus sekä Itä- että Länsi-Helsingistä. Kummallekin linjalle mahtuu 60 koululaista.

Viljelypalstoilla viljellään joko omaa tai yhteistä kasvimateriaalia. Yhteispuutarhama, on tarkoitettu kasvitarhaan ensi kertaa tuleville koululaisille sekä niille, joilla ei

ole mahdollisuutta osallistua toimintaan säännöllisesti koko kesän ajan, tai jotka eivät halua ottaa omaa palstaa.

Omaa palstaa pääsevät viljelemään yli 9-vuotiaat, jotka ovat ainakin kerran aiemmin osallistuneet yhteispuutarhan viljelyyn. Palstaa voi hoitaa joko yksin tai kaverin kanssa. Ryhmään mahtuu 75 lasta, jotka työskentelevät kolmen ohjaajan opastuksella. Kaikki viljelyryhmät kokoontuvat Kumpulassa 4.6.–9.8. Kesäkuussa töitä tehdään viitenä ja heinä–elokuussa neljänä päivänä viikossa. Hinta sekä palstaryhmillä että leirijaksosoihin osallistuville on 20 euroa kaudelta.

Koulukasvitarhoilla on pitkät perinteet. Niistä ensimmäiset perustettiin lähes sata vuotta sitten, ja Kumpulassakin koululaiset ovat viljeleet palstoja vuodesta 1920 lähtien. Kasvitarhan toiminnan vetovastuu on siirtynyt Helsingin koululaisten lomavirkistysyhdistykseltä vuonna 2005 perustetulle Lasten ja nuorten puutarhayhdistykselle.

Nyt on aika ilmoittautua ensi kesän viljely- ja ympäristötäideryhmiin. Ilmoittautumisia otetaan vastaan peruskouluissa ja ne jätetään kirjallisina omalle opettajalle viimeistään 2.3. Ilmoittautua voi myös suoraan Lasten ja nuorten puutarhayhdistykselle netin kautta viimeistään 9.3. Lisätietoja saa www.lastenpuutarha.fi -nettiosoitteesta.

*Leena Seitola
Amanda (vas.) ja Sofia Kuisma sekä
Ann-Victoria Vuorinen korjaavat kuumen kesän 2006 perunasaltoa.*

Lyhyesti

Lasipalatsissa tapahtuu

Kaupungin työpaikkatarjontaan voi tutustua uudessa Helsinginkreky-pisteessä. Avajaiset ja kaupungin rekrytointitapahtuma Lasipalatsin Kohtaamispaikan tiloissa 2. kerroksessa 1.–2.3. klo 11–18.

Kohtaamispaikassa jatkuvat ryhmäopastukset tietokoneen ja internetin käyttöön. Opastukset ovat kaikille avoimia ja maksuttomia. Joka toinen viikko opastus on ruotsiksi. Ennakkoilmoittautuminen on viimeistään opastusta edeltävänä päivänä klo 11–18, puh. 310 85900.

Maalis–huhtikuussa suomenkielisiä opastuksia on seuraavasti: Internetin ja tietokoneen käyttöä alkeita opastetaan klo 16–18 tiistaisin 13.3., 27.3., 10.4. ja 24.4. Sähköpostin käyttöä käsitellään klo 16–18 keskiviikkoisin 14.3., 28.3., 11.4. ja 25.4. Sähköiseen asiointiin verkossa paneudutaan klo 16–18 torstaisin 1.3., 15.3., 29.3., 12.4. ja 26.4.

Lasipalatsin näyttelytilassa katutasossa on esillä Sari Hiltusen digitaalisesti käsitellyjä piirroksia 4.3. asti ja Maarit Hedmanin maalauksia 7.–25.3. Näyttelytila on avoinna ti–pe klo 12–18.

Tarkastusmaksu nousi

Joukkoliikenteen tarkastusmaksu nousi helmikuun alussa 80 euroon. Maksu peritään matkustajalta, jolla ei ole matkaan oikeuttavaa lippua. Lisäksi matkasta peritään kerta- tai arvopilun hinta.

Liikennelaitos muistuttaa, että metrossa tarvitaan lippu jo siirryttäessä laiturialueella eli astuttaessa alas meneviin liukuportaisiin. Laiturialueen raja ilmoitetaan metrossemilla portaiden yläpäässä olevin keltaisin kyltein. Kännnykkäilppujen käyttäjän on syytä varmistaa, että lippu on saapunut ennen astumista laiturialueelle.

Matkalipun tarkastajilla on oikeus tarkistaa liput matkustavan henkilöillä. Lippunsa maksamatta jättävistä koituu noin kahdeksan miljoonan euron menetys vuosittain.

Kasvu ei ilahduta

Vuonna 2006 pysäköintivirheitä kirjoitettiin 185 907 kappaletta, mikä oli 25 172 enemmän kuin vuonna 2005. Pysäköintitarkastajat eivät kuitenkaan iloitse suurista luvuista, sillä työn tavoite ei ole kerätä maksuja, vaan vähentää pysäköintivirheiden määrää.

Hyväksi havaittuja valvonnan teemaikkooja jatketaan. Tämän vuoden kampanjateemoja ovat muun muassa joutokäynti, luvaton maastopysäköinti, suojatiet ja koulujen ympäristöt. Ensi syksynä tarkastajat osallistuvat autottoman päivän tapahtumaan 22.9. ja jalkautuvat myös kuntalaisten tentataviksi aluekeskuksiin. Syksyllä katukuvaan ilmestyvät tyystin erinäköiset lappulaiset, sillä tarkastajien työasut uusitaan.

Diabeteksen omahoidosta

Stadian terveysalan opiskelijat etsivät yhdessä diabeetikoryhmän kanssa keinoja elämäntapamuutoksiin muun muassa ravinnon, liikunnan, suun ja jalkojen hoidon aiheista.

Huhti–toukokuussa järjestetään kolme teemallista Helsingin ammattikorkeakoulun tiloissa Etelä-Haagassa osoitteessa Vanha Viertotie 23. Teemallit ovat maanantaisin klo 17–19 seuraavista aiheista: 16.4. Minäkö remontin tarpeessa?, 23.4. Kadonnan vöytärön metsästyks ja 7.5. Tuumasta toimeen. Ilmoittautumiset sähköpostitse terttu.huupponen@stadi.fi tai puh. 310 81689.

Kuvat: Kimmo Rönkä

Kohtaavatko hallinnon järki

Asukkailla, hallintohenkilöillä ja tutkijoilla on kullakin oma näkökulmansa paikallisen vaikuttamisen arkeen ja ihanteisiin.

Helsingissä olisi tarvetta nostaa kuntalaisten osallistuminen ja vuorovaikutus aktiivisen keskustelun kohteeksi.

"Kaupunki on ollut edelläkävijä monessa yksittäisessä osallistumishankkeessa, mutta nyt on aika ottaa kokonaisuuden hallinta tarkasteluun", arvioi kaupungin tietokeskuksen tutkija **Pia Bäcklund**. Helsinki on yhtenä kuntana mukana valtakunnallisessa Demokratiatilinpäätöshankkeessa, jossa kehitetään kuntademokratian tilaa kuvaavaa mittaristoa.

"Kaupungin tietokeskuksen tutkimustoinnassa kuntademokratiaan liittyvät asiat on pyritty myös huomioimaan", Pia Bäcklund toteaa. Itse hän on työssään tutkinut etenkin kuntalaisten ja hallinnon vuorovaikutukseen liittyviä kysymyksiä, monivuotisen Lähiöprojektin onnistumista ja kaupunginvaltuuston käsitystä itsestään valankäyttäjänä. Parhaillaan Bäcklund valmistelelee väitöskirjaa, jonka työnimenä on Tietämisen politiikka – kokemuksellinen tieto kaupungin hallinnassa.

"Ihannetilanteessa hallinnon järki ja kuntalaisen arki kohtaavat. Molempien tuloa tarviin toiminnan suunnitteluun. Olennaista on nähdä, että kuntalaisuus on myös kansalaisuutta, sitä ei voi pistää pelkästään asiakuudeksi. Asiakas kertoo, onko hän tyytyväinen palveluun, jonka tuottamisen reunaehdoista joku muu on päättänyt. Kansalainen on mukana keskustelussa, hän on mukana määrittelemässä mitä palveluja tarvitaan", Bäcklund sanoo.

Helsingin vahvuutena osallistumisen käytäntöjen kehittämisessä on vireä kansalaisyhteiskunta. Lukuisat aktiiviset kansalaistoimijat ja paikalliset järjestöt käyvät keskustelua kaupungin suunnittelun tavoitteista. Esimerkiksi Helsingin kaupunginosayhdistysten liitto Helka ry on muo-

dostunut kaupungille yhdeksi keskeiseksi yhteistyökumppaniksi. Kansalaisaktiivit ovat korostaneet, että valmiiden vaihtoehtojen arvioinnin sijasta kuntalaisen äänen pitäisi kuulua siellä, missä keskustelun kohteet määritellään. Samaa sanoo tutkija.

"Millainen on hyvä Helsinki? Se on ydinkysymys ja juuri se on demokratiaa, että tästä pääsee keskustelemaan. Samalla pitää tietysti ymmärtää, että myös kansalaisyhteiskunta on jännitteinen siinä missä virkamieshallinto ja puoluepoliittinen kenttäkin. Kullakin on oma näkökulmansa ja asukkaiden kesken on myös paljon ristiriitaisia näkemyksiä. Demokraattinen toiminta on juuri näiden ristiriitaisen näkemyksen toisiinsa sovittamista."

Bäcklund peräänkuuluttaa pelisääntöjen luomista: "Millä argumenteilla päätetään, kenen tieto on pätevää? Miten asukkaiden kuulemisen kautta saatu tieto päätöksentekoprosessissa lopulta huomioidaan?"

Suomen suuret kaupungit ovat kukin eri tavoin ottaneet haltuun kuntademokratian kehittämisen ja osallistumisen haasteen. Esimerkkeinä Helsingistä poikkeavista lähestymistavoista Bäcklund mainitsee Tampereen, jonka keskushallinnossa työskentelee kokopäivätoiminen kuntademokratian kehittämisspäälikkö.

Espoossa puolestaan on hyvin pitkälle systematisoitu palautteiden käsittely ja niihin vastaaminen. Kuntalainen pystyy seuraamaan asiansa käsittelyä verkossa. Selkeän ja yhdenmukaisen sähköisen palautejärjestelmän lisäksi taustatyöhön tarvitaan riittävä määrä vastuuhenkilöitä – lopulta kuitenkin ihminen vastaa ihmiselle.

Rita Ekelund

- Lisätietoja: www.hel.fi, www.kaupunginosat.net, www.otakantaa.fi

Kuva: Aino Hentton

Tutkija Pia Bäcklund kehittäisi mielellään Helsingin internet-sivujen keskustelupalstoja. "Päätymistä keskusteluista pitäisi aina julkaista yhteenveto ja myös kertoa, mihin keskustelijoiden kannanotot ovat menneet tiedoksi, mitä niille on tehty, kuka niitä käsittelee." Tämä todennäköisesti sekä nostaisi keskustelujen tasoa että lisäisi niihin osallistuvien määrää.

Ongelmana hajanaisuus

Millä tavoin kuntalaisten osallistumiseen liittyviä asioita organisoidaan Helsingissä? Miten kaupungin toimista voi antaa palautetta virastoille?

Kuntalaisten osallistumiseen ja virastojen vuorovaikutustapoihin paneudutaan kaupungin tietokeskuksen viime syksynä ilmestyneessä selvityksessä Kuntalaisten ja hallinnon vuorovaikutuksen käytännöt Helsingissä. Selvitys on ensimmäinen laatuaan. Aineistona olivat toisaalta virastoille suunnattu kysely kuntalaisten kuulemisen käytännöistä, toisaalta luottamushenkilöelinten ja virastojen internetsivusto.

Sähköisen palautteen keräämisessä ja käsittelyssä virastojen käytännöt ovat kirjavia, selvityksessä todetaan. Palautteen antamiseen on virastojen sivuilla erilai-

sia lomakkeita eikä kuntalainen voi aina tietää, kuka palautetta oikeastaan käsittelee ja missä ajassa. Myös luottamushenkilöelinten internet-tiedottamisessa havaittiin varsin paljon eroja. Esimerkiksi eri lautakuntien päätöstiedottamiseen kaivataisi yhtenäisiä käytäntöjä helpottamaan asukkaiden mahdollisuuksia seurata päätöksentekoa.

Asukasilloista, teemailloista ja muista yleisötilaisuuksista on monissa virastoissa saatu myönteisiä kokemuksia. Asiakkaiden kuulemisessa käytetään myös käyttäjänuostoja ja aluefoorumeita. Joissakin virastoissa osallistuminen tosin tarkoittaa ensisijaisesti mahdollisuutta asiakaspalautteeseen. Vastakohtana erottuvat esimerkiksi kaupunkisuunnitteluvirasto ja rakennus-

virasto, joissa on jo pitkään järjestelmällisesti pohdittu ja kehitetty osallistumisen menetelmiä, tavoitteita ja tarkoituksia. Tähän suuntaan toimintaa on ohjannut myös maankäyttö- ja rakennuslaki.

Monissa yksittäisissä kehittämishankkeissa Helsinki on ollut valtakunnallisestikin edelläkävijä. Esimerkiksi Lähiöprojektissa ja Urban-ohjelmassa asukkaiden osallistumisen vahvistaminen on nostettu tärkeäksi tekijäksi. Hesari Nuorten Ääni -kampanjan sisä-rakennettu demokratiakasvatus edistää nuorten helsinkiläisten kasvua aktiiviseen kansalaisuuteen.

Ongelmana Helsingissä on kuitenkin toiminnan hajanaisuus, selvityksessä sumataan. Keskushallinnossa ei ole erityistä toimielintä tai henkilöä, jonka tehtävänä

oli kuntalaisten osallistumiseen liittyvien kysymysten käsittely. Nimenomaan osallistumiseen ja kuntademokratian vahvistamiseen keskittyvää poikkihallinnollista strategiaa ei Helsingissä ole toistaiseksi tehty. Näin myös tavoitteet ja toimintatavat virastotasolla vaihtelevat eikä helsinkiläiselle hevin muodostu kokonaiskuvaa osallistumismahdollisuuksistaan.

Selvitustyö on tehty osana Suomen hallituksen Kansalaisvaikuttamisen politiikkaohjelmaan kuuluvaa Demokratiatilinpäätöshanketta.

- Pia Bäcklund, Anna Kuokkanen, Riikka Henriksen: Kuntalaisten ja hallinnon vuorovaikutuksen käytännöt Helsingissä. Helsingin kaupungin tietokeskuksen tutkimuskauskausi 2006:5

ja kuntalaisen arki?

Kontulassa ei marmateta

Tietokirjailija **Jouko Kokkonen** Kontulasta ei mieta kauan, kun häneltä kysyy, mitä on asukastoiminta.

"Se on toimeen tarttumista. Kun huomaamme ja meile kerrotaan epäkohdasta tai muusta asiasta, johon voimme vaikuttaa, ryhdymme viemään asiaa eteenpäin. Emme jää turhaan vatvomaan kysymystä, jotta idea ei unohtuisi. Tarjoamme tietenkin kykyjemme mukaan apua kaikille kuntalaisille, yritämme rohkaista ihmisiä. Pelkkä marmattaminen ei auta ketään."

Ja hommia on sitten myös tehty. KontuKeskuksessa isommat asiat ja visiot on yhdessä mietitty ennalta. Mietinnän tuloksista saa pitkän listan: festareiden järjestämistä, verkkoportaalien eli nettisivujen luomista sekä päivitystä, aktiivista järjestöväen kanssa tehtyä yhteistyötä, hyviä yhteistyksi ostoskeskusten yrittäjiin tai asukasiloja.

"KontuKeskus on oikeastaan paikka, jota ei tällä hetkellä ole fyysisesti olemassa. Se on osittain virtuaalinen ja toisaalta todellisia ihmisten välisiä tapaamisia. Sovimme siellä yhdessä suuremmat hankeet ja niiden toteutustavat."

Mukana toiminnassa on muun muassa urheiluseura FC Kontu, Kontula-Seura ja nykyisin myös ostarin yrittäjistä muodostunut yrittäjäyhdistys. Toimeen on tarttunut esimerkiksi paikallinen K-kauppias **Esa Kiiskinen**, **Kalevi Salo** Kontula-Seurasta ja **Larri Helminen**, jota voisi kutsua Kontula.comin verkkosivujen isäksi. Lisäksi kuntalaiset liikkemäksi 40 järjestöä ovat kaikki omalla tavallaan aktiivisia.

Kontulan sydän on ostari. OstariFestaria vietettiin ensimmäistä kertaa viime vuonna Helsinki-päivänä 12. kesäkuuta. KontuFestarit taas ovat muodostuneet perinteeksi, läheinen puisto sykki viimeksi elokuussa muun muassa Remu&Hurriganesin tahtiin. Kontulan 40-vuot-

sen olemassaolon kunniaksi vietettiin kokonainen juhla-vuosi kolme vuotta sitten. Euroopan unionin Urban-yhteisöaloiteohjelmat ovat omalta osaltaan tukeneet Kontulan asukasaktiivieja.

"Nyt Urban-ohjelmien loputtua joudumme miettimään raha-asiat uusiksi. Seuraava KontuFestari kyllä järjestetään ja KontuKeskuksen rekisteröinti on meneillään. Lasipalatsin Mediakeskus Oy pyörittää metroaseman lähellä olevaa Kontupistettä, jonka rahoitus tulee tänä vuonna kaupunginhallitukselta."

Kokkonen ja muut aktiivit miettivät, kuinka rahat kerätään pienistä puroista, jotta toiminta kuten verkkosivujen päivittäminen ja ajankohtaisten teemojen nostaminen esille säilyisi ennallaan. Käytännössä asukasaktiivisuus ei suju keneltäkään pitkäjänteisesti ilman mitään korvausta. Esimerkiksi isompien tilaisuuksien järjestäminen vaatii niin paljon aikaa, että pelkkä vapaaehtoisuus ei riitä.

"Olisimme iloisia, jos kaupunki löytäisi jonkin tavan rahoittaa toimintaamme. Suurista summista ei ole kysymys. Meistä ei kuitenkaan voi tulla virkakoneiston osia. Mikäli rahoitus onnistuu, asukkaiden pitäisi osallistua omilla tavoillaan ja osittain omilla ehdoillaan."

Asukasfoorumit ovat olleet yksi vaikutuskanava. KontuKeskus on järjestänyt kaupunginjohtoon edustajien sekä muiden virkamiesten kanssa useita tapaamisiltoja, missä asukkaat ovat päässeet esittämään viranhaltijoille kysymyksiä. Virkamiehille ja luottamushenkilöille voi lähettää kysymyksiä myös Kontula.comin tai kaupungin virastojen nettisivujen kautta.

Aija Pouru

• Alueen verkkosivut löytyvät osoitteesta www.kontula.com

☛ "Yhteinen toiminta on hauskaa ja mahdollistaa omaan asuinalueeseen vaikuttamisen", sanoo tietokirjailija Jouko Kokkonen.

"Virkamiesten kautta vaikuttaminen on tärkeää. Monimutkaisessa kaupunkiorganisaatiossa suora kontakti luottamusmiehiin voi olla joskus tehokkaampi väylä saada juttuaan eteenpäin", sanoo projektipäällikkö Eeva-Liisa Broman.

Urban-ohjelmista sai tukea

Kansalaisten oman aktiivisuuden nostaminen oli Euroopan unionin yhteisöaloiteohjelmien Urban I:n ja II:n päätaivoitteita. Nyt tuki eri kaupunginosille on loppusuoralla ja on aika arvioida, mitä opittiin ja miten onneja hyödynnetään tulevaisuudessa", kertoo koto ajan hankeissa mukana ollut projektipäällikkö **Eeva-Liisa Broman**.

Euroopan unioni käynnisti yhteisöaloiteohjelmat vastaukseksi kaupunkien vaikeasti hallittaviin ongelmiin kuten lisääntyvään syrjäytymiseen, työttömyyteen, etnisiin ristiriitoihin ja kaupunkiympäristön laiminlyönteihin. "Parhaat ja kestävimät tulokset saadaan, kun ohjelmat ja kehittämistoimet tukevat paikallisten järjestöjen ja asukkaiden toiveita, aloitteita tai omaa toimintaa", Broman arvioi.

"Suomessa ohjelmat ehtivät vaikuttaa yli kymmenen vuoden ajan. Alkuun mukaan liittyi Joensuu, mutta pääasiassa keski-tyttöihin pääkaupunkiseudun itäisiin kaupunginosiin, Helsingissä Myllypuroon ja Kontulaan. Erityisesti Kontulan alue on tuntunut saavan onnistumisen kokemuksia ohjelman avulla."

Euroopan unionissa on käynnistynyt vuoden 2007 alussa uusi ohjelmakausi. Mahdollisesti kaksi uutta ohjelmaa voi soveltaa kaupunginosahankkeiksi tai asukasdemokratian kehittämiseen. Asukasdemokratiassa on aina kysymys ihmisten omasta kiinnostuksesta ja vastuusta, mutta yhteiskunnalle on edullista tulla vastaan rahallisesti. Kaikilla asuinalueilla on omat vahvat piirteensä, joita kannattaa suojata ja nostaa esille.

"Ensinnäkään vaikuttaminen ei mielestäni tarkoita samaa kuin hankkeiden vastustaminen. Aloitteellisuus on vähintään yhtä tärkeää. Kaupungin toimet ja asukasaktiivisuus eivät välttämättä ole ristiriidassa keskenään. Toisinaan ollaan eri mieltä, mutta konflikteja ei kannata pelätä. Todellisten ongelmien esille nouseminen on lopulta hyvä asia", Broman sanoo.

"Toinen asia, joka on noussut ohjelmien myötä esille, on julkisuuden käyttäminen kansalaisdemokratiassa. Kuntalaiset loivat omat tiedotusvälineensä eli nettisivut ja Kontula-lehden. Lisäksi siellä on tehty yhteistyötä paikallisen ilmaisjakelulehden kanssa, joka on uutisoinut alueen tapahtumia ja aloitteita. Hyvä kampanjointi on saanut kuntalaisten asiat usein valtakunnalliseenkin mediaan."

Tämän tasoinen aktiivisuus ei olisi onnistunut ilman rahoitusta. Pienikin rahoitus voi osoittautua ratkaisevaksi. "Myllypurossa Martat, jotka ovat keskimäärin aika iäkkäitä rouvia, järjestivät Urban-tuella 40-vuotisjuhlat ja jo sitä ennen päättivät kirjoittaa oman historiikin. Rahaa meni muutama sataanen", kertoo Broman yhtenä mukavana esimerkkinä.

Nyt Urban II:n loputtua varsinkin Helsingissä on vaikea löytää minkäänlaista taloudellista tukea kaupunkilaisten omiin toimiin. "Terve ja turvallinen kaupunki -neuvottelukunta myöntää pieniä avustuksia. Kaikki hallintokunnat sosiaalivirasto mukaan luettuna tarvitaan neuvottelupöytään, jotta löydämme uusia keinoja", Eeva-Liisa Broman sanoo.

Aija Pouru

• Lähde: Urbaani tulevaisuus – kaupunki kaikille. Urban II -yhteisöaloiteohjelman juhla kirja. Art-Print. Helsinki 2006.

Tyypillinen, muttei

Kuva Matti Ruuska, Marcelline

Kun Myllypuron kerrostaloasunnot valmistuivat 60-luvulla, niiden tilavuutta ja valoisuutta ihaseltiin. Lapsille riitti kavereita ja luontoa temmellyskentäksi. Onko mikään sittemmin muuttunut?

Myllypurosta on juuri valmistunut tutkimus, joka tuo asukkaiden arjen kaikkien nähtäväksi näyttelyin, nettisivujen ja valokuvakokoelman avulla. Hankkeesta päävastuussa oleva Helsingin kaupunginmuseo huomasi, ettei ollut dokumentoinut lähiöelämää ja korjasi tilanteen valitsemalla tutkimuskohteeksi Myllypuron, jota piti tyypillisenä 60-luvun lähiönä.

"Lähiöt ovat tärkeä osa suomalaista kaupunkikulttuuria ja niitä on syytä oppia arvostamaan nykyistä enemmän. Meillä on jo kokonainen lähiösukupolvi. Myllypurossa on nähtävissä, että useat alueella vartuneet ovat muuttaneet sinne takaisin perustettuaan perheen. Syyt ovat samat kuin alkuvuosina: alueen luonnonläheisyys sekä asuntojen tilavuus ja suhteellisen edullinen hinta. Tämä koskee kerrostaloasuntojen lisäksi rivijä omakotitaloja. Nykyään myös hyvät liikenneyhteydet koetaan

☛ *Lumipalloista syntyi 60-luvulla taideteoksia.*

plussana", kertoo tutkimuspäällikkö **Minna Sarantola-Weiss** kaupunginmuseosta.

Sarantola-Weissin mukaan tutkimuksessa tuli ilmi, että myllypurolaiset ovat aktiivisia. Alueella toimii esimerkiksi poikkeuksellisen paljon yhdistyksiä.

"70-luvulla alkanut asukasaktiivisuus jatkuu edelleen. Myllypurolaisia ovat yhdistäneet taistelut oman terveyskeskuksen ja sairaalan puolesta. 70-luvulla ilmeneet

Luonnonläheisyys korostuu Myllypurossa. Tuulimyllytie 7:n parvekkeelta on hulpeat näkymät.

nuorisongelmat saatiin kuriin asukkaiden toivomien nuorisotilojen ansiosta. Sittemmin myllypurolaiset ovat olleet tuhtuneita palvelujen karkaamisesta Itäkeskukseen. Nykyisessä ostoskeskuksessa on monien mielestä liikaa ravintoloita ja lieveilmiöitä, joiden vuoksi ostos-

Kuva Helsingin kaupunginmuseo

tavallinen lähiö

Kare Meri Iirinen, Murekava

Pihatalkoot ovat taas muodissa: meneillään ovat Tuulimyllyntie 9:n talkoot viime syksynä.

keskuksen alue koetaan turvattomaksi, vaikka Myllypuron yleisesti ottaen pidetään turvallisuutena.”

Liikkujan unelma

Ensimmäiset Myllypuron asukkaat olivat Herttoniemen kartanon torppareita 1800-luvun lopulla. Nimensä alue sai 1700-luvulla toimineesta Kvarnbäckin torpan myllystä. Historian voi kokea Myllypurossa yhä käsinkosketeltavasti esimerkiksi ensimmäisen maailmansodan aikaisen linnoituslaitteiden luona.

Myllypurolaiset asuivat 50-luvulla pääasiassa omakotitaloissa, ja uusia taloja nousi aina 80-luvulle asti, jolloin yleistyivät Hitas-paritalot. 60-luvulla alettiin rakentaa kerrostaloja.

”Myllypurossa toteutettiin aluksi väljää rakentamistapaa ajan ihanteiden mukaisesti. Luontoa kunnioitettiin eikä läpiajoliikennettä ollut. Lapset saattoivat liikua vapaasti pihalta toiselle. Luontoalueet olivat suuria, ja vieläkin Myllypurosta voi hiihtää Herttoniemeen ja Viikkiin”, toteaa Sarantola-Weiss.

Liikunta on Myllypurossa yhä suosittu harrastus, onhan alueella tiettävästi maailman suurin salibandyhalli kuntokeskuksineen, eikä monitoimihalli Liikuntamylyäkään voi kutsua pieneksi. Liikuntamahdollisuudet näyttävät lähivuosina vain parantuvan, sillä Liikuntapuistoon saataneen jalkapallohallin lisäksi luisteluhalli.

Liikuntapuiston pohjoispuolelle on tarkoitus nousta muutamien vuosien päästä parikerroksisia puukerrostaloja noin 1500 asukkaalle. Puiseksi kaupunkikyläksi nimetty alue herätti kansainvälistä kiinnostusta jo arkkitehtuurikilpailun aikaan, eikä kiinnostus ole sen jälkeen laantunut.

Yksi jo olemassa olevista Myllypuron omintakeisista alueista on 70-luvun alussa valmistunut taiteilijakylä, jonka ateljeeasunnoissa on ehtinyt asua kuutisenkymmentä taiteilijaa. Alun kuvataiteilijapainotteiseen joukkoon on vuosien varrella liittynyt myös kirjailijoita ja näyttelijöitä.

👉 *Pojat innostuivat pöytäjalkapallosta viime syksyn Myllymarkkinoilla.*

Uusin Myllypuroon rakennettu alue Hallainvuori on jo lähes valmis. Rakennustahti jatkuu Myllypurossa tulevina vuosinakin niin kiivaana, että se tuo kodin arviolta 4000 uudelle asukkaalle. Parhailaan odotetaan metroaseman viereen suunniteltujen kerrostalojen rakentamista, ja Myllypuron itäosiinkin on luvassa lisää asutusta. Terveysasemakin valmistuu lähivuosina, samoin edeltäjänsä kookkaampi ostoskeskus. Uusien alueiden toivotaan nostavan Myllypuron mainetta, joka ryvetti 90-luvulla.

”Lama vei työt monelta myllypurolaiselta, ja alue leimautui leipäjononsa takia. Leimautumista lisäsivät vuokratulojen keskittyminen ja Alakiventien myrkkymaalöydyt. Silti sen paremmin Myllypuro kuin muutaakaan Suomen lähiöt eivät ole ongelmalähiöitä, joskin niissä on talokohdaisia ongelmataskuja. Lähiöissä on tärkeää saada pidettyä ongelmat kurissa. Myllypuron kiinteistöillä on ollut vuosien ajan asukasneuvoja, joka on ratkonut ongelmia, ja toiminnasta on pidetty”, toteaa Sarantola-Weiss.

Nykyisistä Myllypuron yli 9000 asukkaasta lähes 14 prosenttia on ulkomaalaistaustaisia, mikä on selvästi

Kare Meri Iirinen, Murekava

Hallainvuoren asuntoalue on Myllypuron uusin.

kaupungin 8,4 prosentin keskiarvoa enemmän. Esimerkiksi Myllypuron yläasteen 250 oppilaista puolet puhuu äidinkielenään muuta kuin suomea.

Kommentteja asukkailta

Helsingin kaupunginmuseo toteutti Elämää Myllypurossa -tutkimuksen yhteistyössä Helsingin yliopiston kanssa. Hankkeeseen saatiin rahoitusta Euroopan unionin Urban II -yhteisöaloiteohjelmalta. Tutkimusta varten haastatettiin 67:ää eri-ikäistä myllypurolaista. Useat heistä ovat päästäneet kuvaajatin koteihinsa.

”Osallistuminen ja avoimuus yllättivät meidät myönteisesti. Haastattelut ja valokuvat on tallennettu kaupunginmuseon kokoelmiin. Osa kuvista on kaikkien nähtävillä Myllypuron lehtisissä olevassa näyttelyssä ja verkkonäyttelyssä. Toivomme, että ihmiset kommentoivat kuvia ja kertoisivat niistä lisää. Keskustelijoiden ei tarvitse olla myllypurolaisia. Myös omia Myllypuro-aiheisia kuvia voi lähettää verkkonäyttelyyn. Se on avoinna vuoden loppuun. Valokuvanäyttely on puolestaan esillä maaliskuun puoleen väliin. Kävijät saavat mukaansa ilmaisen vihkosen, johon on koottu tietoa Myllypurosta”, kertoo tutkimuspäällikkö Minna Sarantola-Weiss.

Tiina Kotka

- Elämää Myllypurossa -näyttely on esillä Myllypuron lehtisissä (Kivensilmänkuja 2) 2.3. asti ja 6.–18.3. Itäkeskuksessa Stoassa (Turunlinnantie 1). Verkkonäyttely on osoitteessa www.myllypurolaisia.fi.
- Lähteenä on käytetty tilastotietojen osalta Helsingin kaupungin tietokeskuksen väestötietojen ja rakennuskaikatalujen osalta kaupunkisuunnitteluviraston tietoja.

Kare Meri Iirinen, Murekava

Pöpöt syynissä

Kun kaivosvesi maistuu oudolta, ympäristölaboratorio analysoi, onko vesi juomakelpoista. Samaisessa paikassa tutkitaan myös elintarvikkeita ja rakennusmateriaaleja.

Vuosittain meillä tehdään 165 000 analyysiä. Niistä suurin osa koskee vettä, oli sitten kyseessä talous-, jäte- tai uimaveden laatu”, kertoo laboratoriopäällikkö **Seppo Ahonen** Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen ympäristölaboratoriosta.

Laboratoriota työllistävät eniten kaupungin virastot ja laitokset, mutta myös kuntalaiset tuovat näytteitä tutkittaviksi. Asukkaat saavat esimerkiksi kaivo- tai uimavesinäytteistään viimeistään kahdessa viikossa tutkimustulokset postitse kotiin. Näytenäytteet ja näytteenotto-ohjeet he voivat hakea laboratoriosta.

Jos asukas haluaa tutkituttaa huoneilmaa tai rakenteita esimerkiksi kosteusvauriota epäillään, on oikea yhteydenottoaika ympäristökeskuksen neuvonta. Sieltä hänet ohjataan kulloinkin vapaana olevan asiantuntijan luo.

Kosteusvaurioituneista rakennusmateriaaleista otetut näytteet sisältävät eri homesukuja.

Tutkimuslaborantti Kati Kajakoski laskee bakteerien määrää elintarvikenäytteistä.

Ympäristölaboratoriossa tutkitaan myös elintarvikenäytteitä. Niitä tuovat laboratorioon pääasiassa terveystarkastajat. Näytteistä voidaan analysoida elintarvikkeisiin valmistusvaiheessa lisättyjä aineita sekä elintarvikkeeseen joutuneita terveydelle haitallisia aineita.

”Helsingissä on hyvä elintarviketurvallisuus ammattitaitoisten elintarvikealan toimijoiden, hyvän valvonnan ja monipuolisen laboratorion ansiosta”, toteaa Ahonen.

Hajujen reitit esiin

Ympäristölaboratoriossa tutkitaan maaperän pilaantuneisuutta muun muassa määrittämällä öljypitoisuutta ja raskasmetalleja. Ulkoilmas-takin voidaan analysoida raskasmetalleja ja esi-

merkiksi pölypitoisuutta. Sisäilmasta saadaan mitattua vaikka homeitiöpitoisuus ja ammoniakkin määrä. Myös hajujen kulkeutumista asunnosta toiseen ilmapuotojen mukana pystytään selvittämään.

Ympäristölaboratorion tuodaan säännöllisesti tutkittaviksi Helsingin maauimaloiden sekä uimahallien ja -rantojen vesinäytteitä. Laboratoriopäällikkö Ahosen mukaan rantavesien laatu on parantunut vuosien varrella.

”Suurin syy vesien puhdistamiseen on se, että jäteveden puhdistustekniikka on erittäin kehittyntä ja jätevesien käsittely kattavaa. Kuitenkin Suomenlahden rantavaltioiden vuosikymmeniä jatkunut jätekuormitus näkyi esimerkiksi sinileväsiintyminä. Ympäristökeskus toimittaa varoitusaujua uimarannoille, joilla on sinilevää, ja tiedottaa muutenkin tutkimustuloksista. Uima-allasvedet olivat viime vuonna puhtaita, mistä kertoi sekin, ettei yhtään vesiepidemiaa ilmennyt.”

Ympäristölaboratoriossa tutkitaan kulutustavaroitakin. Siellä selvitetään esimerkiksi korujen allergiaa aiheuttavia ja astioista liukenevia haitallisia metalleja.

Ympäristölaboratoriossa tekee tutkimuksia viidenkymmenen ammattilaisen joukko, johon kuuluu niin kemistejä, laborantteja, näytteenottajia kuin mikrobiologikin. Ahosen mukaan laboratorio toimii täyden palvelun periaatteella.

”Hoidamme tarvittaessa mittaukset, näytteenoton sekä vesi-, elintarvike- ja ympäristötutkimuksissa tarvittavat analyysit. Käytössämme ovat uudet mittaustekniikat sekä 160 kemiallista ja mikrobiologista analyysiä.”

Tina Kotka

• Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen ympäristölaboratorio, Helsinginkatu 24, puh. 310 13000 neuvonta tai 310 31616 laboratorio, PL 500, 00099 Helsingin kaupunki. Aukioloajat klo 8.15–16. Nettiosite www.hel.fi/ymparistolaboratorio.

☞ ”Tällaisiin pulloihin otetaan kaivovettä radon-tutkimusta varten”, kertoo laboratoriopäällikkö **Seppo Ahonen**.

Kari Kinnunen/Brandt

Naisia ja yrittäjiä

Kuva Päivi Arvonen

"Kokeneen mentorin tuki on arvokasta yrittäjäksi aikovalle", sanovat Helena Pesonen (vas.) ja Irina Shniker.

Pietarin kärjääoikeudessa juristina toimineelle Irina Shnikerille oli Suomessa tarjolla lähinnä siivoustyötä. Nyt Shniker työstää lakineuvontaan keskittyvän yrityksensä liikeideaa Helsingin Diakonia-ammattikorkeakoulun yrittäjävälmennuskoulutuksessa.

Helposti unohdetaan, että valtaosa maahanmuuttajista on korkeasti koulutettua väkeä. Venäläistäustaista maahanmuuttajista kahdella kolmasosalla on akateeminen loppututkinto", Irina Shniker kertoo hyvällä suomen kielellä.

Suomeen Pietarista kuusi vuotta sitten muuttanut Irina Shniker sanoo aina tulleen hyvin toimeen suomalaisten, myös viranomaisten, kanssa. Tiukassa istuvat ennakkoluulot kuitenkin hämmentävät häntä.

"Suomalaiset ovat ystävällisiä ja hyväntahtoisia ihmisiä, mutta heillä on paljon väärinkäsityksiä venäläisistä; usein venäläisiä naisia pidetään helposti prostituutioina, miehiä rikollisina", Shniker sanoo.

Helmikuussa päättyvään maahanmuuttajille suunnattuun yrittäjävälmennukseen Irina Shniker on erittäin tyytyväinen. Erityisen tyytyväinen hän on valmennuksen mentorointiin, neuvonantaja- ja tukihenkilöpalveluun.

"Kokemukseni tästä koulutuksesta ovat todella positiivisia. En ollut aiemmin perehtynyt yrittäjyyteen, mutta nyt oman yrityksen perustaminen tuntuu realistiselta mahdollisuudelta työlistä Suomessa. Sain mentorikseni suomalais-

sen juristi-yrittäjänaisen. Mentoroinnista on molempinpuolista hyötyä, kummatkin oppivat toiselta uutta."

Maahanmuuttajat voimavara

"Maahanmuuttajien arvoa ei Suomessa ymmärretä. Nokian it-spesialistien asiantuntija-arvo tunnustetaan Suomen työmarkkinoilla, mutta myös monet muut Suomessa asuvat ulkomaalaistaustaiset ovat omien alojensa vahvoja ammattilaisia", sanoo Diakonia-ammattikorkeakoulun lehtori ja projektikoordinaattori **Helena Pesonen**. Maahanmuuttajataustaisten naisten yrittäjävälmennusohjelma perehdyttää suomalaisen yrityselämään.

"Koulutus antaa perustietoja yrittäjyydestä ja eväitä oman yrityksen perustamiseen. Koulutuk-

Seuraava maahanmuuttajataustaisten naisten yrittäjävälmennus- opintokokonaisuus alkaa huhtikuussa 2007. Hakuaika koulutukseen päättyy 19.3.2007. Lisätietoja: www.helsinki.diak.fi tai projektikoordinaattori Helena Pesonen, p. 040 750 1132 tai s-posti helena.pesonen@diak.fi.

sen suuri etu ovat Naisyrittäjyykeskuksen tarjoamat yrittäjä-mentorit. Erityisesti maahanmuuttajataustaisten henkilöiden kohdalla suomalaisen kokeneen mentorin tuki ja osaaminen on ensiarvoisen tärkeää", Helena Pesonen korostaa.

Syyskuussa alkaneessa pilottihankkeessa on mukana 20 maahanmuuttajataustaista opiskelijaa, joista valtaosalla on korkeakoulututkinto. Enemmistö on venäläisiä ja virolaisia, mutta mukana on naisia myös Afrikan maista ja Euroopasta.

"Osallistujien tulee hallita suomen kieli ainakin tyydyttävästi, koska kielitaito on edellytys suomalaisessa yritysmaailmassa toimimiseen. Aiempaa yrittäjätusta tai tiettyä koulutustasoa ei opiskelijoilta edellytetä, halu ryhtyä yrittäjäksi ja ainakin muhmissa oleva hyvä liike-idea riittää", Helena Pesonen toteaa.

Naisyrittäjyykeskus mentoroi

Viime vuonna kymmenen vuotta täyttäneellä Naisyrittäjyykeskuksella on paljon maahanmuuttaja-asiakkaita, jotka suunnittelevat oman yrityksen perustamista.

"Olimme miettineet pitkään erityisesti maahanmuuttajanaishille suunnattua yrittäjyykskoulutusta. Diakonia-ammattikorkeakoulu oli aloittamassa vastaavaa hanketta, ja yhdistimme voimamme. Naisyrittäjyykeskus tarjoaa koulutukseen mentorointi-osaamisensa, ammattikorkeakoulu huolehtii yrittäjyykskoulutuksesta", kertoo Naisyrittäjyykeskuksen toimitusjohtaja **Ritva Nyberg**.

Naisyrittäjyykeskus aloitti ensimmäiset mentorointihankkeensa jo vuonna 1998. Keskukseksi on verkostossaan lukuisia kokeneita suomalaisia naisyrittäjiä, jotka vapaaehtoistyönään toimivat mentoreina eli neuvonantajina ja tukijoina aloitteleville yrittäjille.

Mentorointi toteutetaan neljän opiskelijan pienryhmissä, joiden vetäjänä on suomalainen kokenut naisyrittäjä.

"Ryhmä tapaa koulutuksen aikana kymmenen kertaa, mutta moni mentori-suhde jatkuu tavalla tai toisella koulutuksen päätyttyäkin", Ritva Nyberg toteaa.

Tutustuminen murtaa raja-aitoja

Irina Shniker ja Helena Pesonen haluavat kannustaa sekä maahanmuuttajia että kantasuomalaisia ennakkoluulottomaan ja avoimeen kontaktiin.

"Luonnollisestikin meillä on ennakkoluuloja erilaisuutta kohtaan. Kun toiseen tutustuu, erot pienevät ja hälvenevät. Ainostaan läheinen kanssakäyminen auttaa murttamaan ennakkoluuloja ja kaatamaan raja-aitoja kulttuurien ja ihmisten välillä", Pesonen sanoo.

"Älä pelkää olla tekemisissä suomalaisten kanssa, opiskele suomen kieltä ja yritä hakeutua työelämään", Shniker neuvoo maahanmuuttajia. Suomalaiset ovat hänen mielestään aika varautuneita.

"Kadulla tai metrossa suomalaisiin ei voi tutustua, mutta koulut ja työpaikat ovat hyviä paikkoja keskustella ja tutustua, ja samalla kielitaito kohenee", Irina Shniker vakuuttaa.

Päivi Arvonen

Opiskelija Jouni Homanen linja-auton ajovuorossa, vierellä suoritusta seuraa opiskelija Abshir Mohamed ja taka-alalla heidän opettajansa Mia Blomqvist.

Ajamiseen ei kyllästy

Kuljetusalan opiskelijoita yhdistää intohimo ajamiseen ja kiinnostus autoihin.

Helsingin tekniikan alan oppilaitos (Heltech) kouluttaa Roihupellosa nuoria ja aikuisia tavara- ja henkilökuljetuksiin – kuorma- ja pakettiauton, rekan ja bussin kuljettajia. Opiskelu on käytännönläheistä ja mielekästä ja töitä on tarjolla hyvin. Työtehtävien suhteen valinnanvaraa löytyy tavaraliikenteestä henkilöliikenteeseen – vapaasta ”mies ja auto” -suhteesta bussikuljettajan tiu-

kasti aikataulutettuun, mutta liikkuvaiseen ja ihmisläheiseen työhön.

Markku Laajala opiskelee autonkuljettajaksi toista vuotta. Ensimmäinen vuosi oli pääasiassa teoriaa ja maistui hänen mielestään välillä puulta. Toinen vuosi sujui jo mukavasti, sillä käytännön ajoa on opiskelusta suunnilleen puolet.

”Teoriajaksot kestää, kun tietää taas pääsevänsä auton rattiin.”

Ajopäiviä on kaksi viikossa, kahdeksan tuntia kerrallaan. Yksi opiskelija ajaa ja kaksi seuraa mukana. Osia vaihdetaan päivän mittaan. Välillä tehdään keikkoja eli kuljetetaan tavaraa paikasta toiseen.

Opiskelijat myös lastaavat ja purkavat kuorman. Painavan tai muuten vaativan kuorman lastaamista toisen vuoden opiskelijat eivät tosin vielä ole harjoitelleet.

Varsinaiset kuorman sitomisharjoitukset alkavat kolmantena vuotena.

”Ajaminen ei ole vaikeaa, mutta muun liikenteen havainnointi on. Minulle ei ole sattunut mitään isoja mokia, mutta kaverit ovat kyllä luisuneet alas jäistä mäkeä perä edellä ja viimeksi yksi törmäsi roska-auton kylkeen”, Laajala naureskelee.

Teoriakin menettelee ja oppi oppoa, kunhan vaan jaksaa kuunnella tunnilla. Tulevaisuuteen hän suhtautuu luottavaisesti. Työpaikkaa ei ole valmiina, mutta tavarakuljetukset kiinnostavat.

”Ajamiseen ei kyllästy ikinä! Tavarankuljetus on sopivan itsenäistä, vapaatakin työtä.

Kova halu oikeisiin töihin

Tämän vuoden alusta Helsingin kaupungin liikennealan ammattioppilaitos liitettiin osaksi Heltechiä. Aikuiset opiskelevat bussin-, metron- tai raitiovaununkuljettajiksi. Koulutus kestää kolmen kuukauden.

Jouni Homanen aloitti bussikuljettajaopintonsa lokakuussa. **Abshir Mohamed** ja **Haibe Abdifadah** suorittivat ennen varsinaisia opintoja c-ajokortin, joten he tulivat koulun jo syyskuussa.

Homanen teki aikaisemmin varastotöitä.

”Neljäkymppiä lähestyessä oli pakko miettiä, aikooko tehdä varastohommia lopun ikäänsä”.

Bussikuljettajaksi häntä innosti ajaminen, asiakkaat ja hyvä työtilanne.

Opiskelu on sujunut mukavasti, tosin teoriaosuudet ovat koettelleet kärsivällisyyttä.

”Olen tehnyt koko ikäni työtä, jossa ei tarvitse paljon paikallaan istuskella. Teorian opiskelu on ollut ihan uusi kokemus, eikä aina niin mukavaa.”

Tarkkaavaisuutta tarvitaan paitsi tunneilla ennen kaikkea liikenteessä. Muu liikenne kun ei yleensä ymmärrä raskaan auton ongelmia ja ominaisuuksia.

”Raskas auto ei esimerkiksi käänny kovin ketterästi. Alussa huomiosta liian ison osan vei itse ajaminen, kokemuksen karttuessa pystyy liikennettä havainnoimaan aina vaan paremmin.”

Aluksi vaikeaa oli myös ison auton mitatuksien hahmottaminen, mutta auto on ”pienentynyt” sitä mukaa kun ajotunteja on tullut lisää. Homanen mielestä hyvä bussikuljettaja on ennen kaikkea rau-

Logistiikka on tulevaisuuden ala

Työelämä tarvitsee lisää logistiikan eli kuljetus- ja varastoalan osaajia. Etenkin nuorten koulutukseen on tulossa muutoksia, jotta alalle saataisiin lisää opiskelijoita. Helsingin tekniikan alan oppilaitoksen koulutusjohtaja **Tapio Jalonen** toivoo yhä useamman nuoren kiinnostuvan alasta.

”Työnäkymät ovat todella hyvät ja ala monipuolinen, toivoisimme vielä enemmän hakijoita. Joskus tuntuu siltä, että logistiikka-termi on vielä vieras ja osaltaan karkottaa opiskelijoita.”

Nuorten osalta koulutus monipuolistuu ja opiskelupaikat lisääntyvät. Osa muutoksista on jo kokeiluasteella, osa on tulossa lähivuosina.

”Olemme aloittaneet nuorten E-ajokorttikoulutuksen. E tarkoittaa lupaa perävaunuyhdistelmäajoneuvon eli täysperävaunun rekankuljettamiseen. Tällä hetkellä jokaisesta opiskelijaryhmästä 4–5 oppilasta pääsee suorittamaan E-kortin.”

Perävaunun rekankuljettamiseen on tähän asti koulutauduttu armeijassa,

aikuiskoulutuskeskuksissa tai oppisopimuksella. Heltechin koulutus tuo systemaattisuutta opintoihin sen lisäksi että osa nuorista pääsee hommiin tavallista nuorempaan. E-kortin suorittamiseen vaaditaan yleensä 21 vuoden ikä, Heltechissä sen saa jo 18 vuotiaana.

Syksyllä on myös alkamassa nuorten bussikuljettajakoulutus. Nuorista koulutetaan citybussin kuljettajia, joiden toimintasäde on 50 km. Citybussin ajoluvan he saavat jo 18-vuotiaana, mutta pitkille reiteille heillä ei ole asiaa ennen 21 vuoden ikää.

Logistiikka on ala, jossa aikaisemmin on pärjännyt vähintään kohtuullisesti käytännön opeilla ilman tutkintoa. Logistiikkaosaston johtaja **Perttu Vuorenmaa** korostaa, että ajat ovat muuttuneet. ”Kuljettaja hoitaa nykyään esimerkiksi sähköisen tiedonsiirron sen lisäksi että tuo tavarankuljetuksen paikalle.”

Vuorenmaa haluaa muistuttaa, että isojenkaan ajoneuvojen ajaminen ei vaadi enää nykyään voimaa, joten ala sopii sekä naisille että miehille. Koulutukseen kuuluu monipuolisesti ajoneuvo- ja tekniikka-

Kuva: Kimmo Brandt

Nuoret autonkuljettajaopiskelijat kuorma-auton kopissa: ratissa Janne Päivärinta, keskellä Markku Laajala ja oikealla Roland "Rolle" Forsell.

hallinen. Sellainen persoona, joka pystyy huomioimaan myös muita teillä liikkuja. Hän odottaa kovasti kurssin päättymistä, jotta pääsee taas töihin.

Innokkaita opiskelijoita

Mia Blomqvist opettaa tulevia bussinkuljettajia. Hänen mielestään suurella osalla opiskelijoista on realistinen käsitys alasta.

"Moni tulee kaverin perässä kouluun. Osa on istunut kaverin kyydissä muutama päivän ja nähnyt mitä bussinkuljettajan arki on."

Hänen mukaansa kolmessa kuukaudessa ajotunteja tulee riittävästi. Noin puolet ajasta on käytännön opiskelua puolet teoriaa. Yhteensä ajotunteja on 60. Lisäksi opiskelijat ovat kuusi viikkoa työharjoittelussa.

"Tällä ajomäärällä oppii kyllä, jos on oppiakseen."

Työharjoittelu on Blomqvistin mielestä monelle opiskelijalle jonkinlainen käännekohta, ainakin ahaa-elämys. Sen jälkeen opiskelijat osaavat soveltaa teoriaa käytännön tilanteisiin ja ymmärtävät teorian merkityksen ihan eri tavalla. Opettajan mielestä hyvältä bussinkuljettajalta vaaditaan suunnitelmallisuutta. Ajolinjat pitää osata suunnitella riittävän pitkälle eteenpäin. Äkkiratkaisuja ei isolla autolla voi tehdä.

Tiina Sandberg

kaa, kuljettamista, kuormankäsittelyä, työkonien käyttöä, yrittäjänä toimimista, erikoiskuljettajia ja erilaisten kuljetuspalveluiden harjoittelua.

Vuorenmäe ei kuitenkaan halua pelotella. Kuljettajan ammatissa ajaminen on yhä kaikkein tärkeintä.

"Alalla löytyy töitä monenlaisille osajille ja jatkokoulutusmahdollisuksiakin veturinkuljettajasta liikenneopettajana ja logistikkainsinööriin."

Tiina Sandberg

Musakisa metrosta

Parhaillaan on meneillään musiikkikilpailu, jolla kerätään metroaiheisia kappaleita metron 25-vuotisjuhlien kunniaksi. Kaikille avoimeen kilpailuun voi jokainen biisinkkari tai bändi lähettää yhden kappaleen. Musiikkityyli on vapaa, mutta kappaleessa pitää käyttää tunnistettavissa olevia metroaiheisia sampleja, joita voi ladata netistä osoitteesta www.yle.fi/free.

Kilpailukappaleen tulee olla ennen julkaisematon sekä vähintään 30 sekuntia ja enintään 10 minuuttia pitkä. Kilpailuaika päättyy 31.5. Teokset toimitetaan tuomaristolle mp3-muodossa www.yle.fi/free -verkkosivujen kautta. Kilpailun voittaja julkaistaan Helsinki-päivänä 12.6.

Maineen lisäksi kilpailun voittaja saa HKL:n sisäisen liikenteen 365 päivän matkat. Jos voittaja on ryhmä, sen jäsenet voivat jakaa matkat keskenään. Kilpailuun osallistuneita kappaleita käytetään metron 25-vuotisjuhlavuoden kunniaksi tehtävässä DVD:ssä ja juhlavuoden tapahtumissa. Voittajalle on luvassa myös esiintymismahdollisuuksia nuorisosiainkeskuksen ja kaupungin tapahtumissa. Halutessaan voittaja pääsee tekemään musiikkia nuorisosiainkeskuksen studioon. Kilpailun järjestää Helsingin kaupungin nuorisosiainkeskus.

• Lisätietoja saa netistä osoitteesta www.yle.fi/free ja sähköpostiosoitteesta tuomas.lipponen@hel.fi.

Nuorten bändit esiin

Ääni ja Vimma -bändikatselmus kerää yli sata nuorten bändiä kisamaan paremmuudestaan maaliskuun huhtikuussa. Voittaja ratkeaa finaalissa 28.4. Kulttuurireena Gloriassa. Ääni ja Vimma on Suomen merkittävin bändikatselmus, joka on toiminut ponnahduslautana useille bändeille, kuten Smakille ja Collarboneille. Katselmuksen esitykset ovat yleisölle ilmaisia ja ikärajattomia.

Kaikki katselmukseen osallistuvat bändit saavat ammattilaisarvot. Semifinaaleihin pääseville on luvassa myös mainetta, demonitekoaikaa, keikkoja sekä lahjakortteja.

Aluekatselmuksia on Helsingissä 2.–3.3. Kettutien nuorisotalolla (Kettutie 8), 23.–24.3. Kallahden nuorisotalolla (Pohjavedenkatu 5),

30.–31.3. Ruoholahden nuorisotalolla (Messityöntökatu 4) ja 6.–7.4. Oulunkylän nuorisotalolla (Kylänvanhimmantie 25).

Semifinaalit pidetään 13.–14.4. Vernisassa (Tikkurilantie 36) ja 23.–27.4. Kulttuurireena Gloriassa (Pieni Roobertinkatu 12-14). Myös finaali on Gloriassa 28.4. Semifinaaleja ja finaalia voi seurata liveinä nuorisosiainkeskuksen Nuorten median Free Your Mind -nettisivuilta osoitteesta www.freeyourmind.fi.

Ääntä ja Vimmaa toteuttavat Helsingin kaupungin nuorisosiainkeskuksen kanssa Vantaan ja Espoon nuorisopalvelut yhteistyössä paikallisten elävän musiikin yhdistysten kanssa.

• Smak ponkaisi kuuluisuuteen Ääni ja Vimma -kilpailun avulla.

Kuva: Jere Hietala

Lyhyesti

Stadia yhteishaussa

Kevään yhteishaussa 26.3.–13.4. Stadialla on tarjolla nuorille lähes 1 500 aloituspaikkaa. Näistä tekniikan ja liikenteen alalle on 700, sosiaali- ja terveysalalle 530, kulttuurialalle 200 ja ravitsemusalalle 30 opiskelijapaikkaa.

Uusin tulokas koulutusohjelmissa on tekniikan puolen rakennusalan työnojohto, josta kolmen ja puolen vuoden koulutuksella valmistuu rakennusmestari. Koulutus on tarkoitettu erityisesti niille, joilla on jo aikaisempaa rakennusalan koulutusta tai työkokemusta. Haettavissa on nyt ensimmäiset 40 opiskelijapaikkaa.

Kävein tapa tutustua Stadian koulutus- ja tarjontaan on internetin kautta osoitteesta www.stadia.fi. Sieltä löytyy tietoa muun muassa valintaperusteista ja valintakoennettelyistä.

Aikuiskoulutuksen yhteishaku on tänä keväänä 16.4.–4.5.

EVTEK ja Stadia yhteen

Pääkaupunkiseudulle syntyy kansainväliset mittapuut täyttävä, noin 14 000 opiskelijan ammattikorkeakoulu, kun Stadia ja EVTEK-ammattikorkeakoulu yhdistyvät. Uuden Metropolia Ammattikorkeakoulun osakkaiksi tulevat Helsingin, Espoon, Vantaan ja Kauniaisten kaupungit sekä Kirkkonummen kunta. Toimilupa- ja kahvakuoron on jätetty opetusministerille helmikuun alussa.

Metropolian koulutusalat ovat tekniikka ja liikenne, sosiaali- ja terveysala, liiketalous sekä kulttuuri, joilla kaikilla tarjotaan opetusta myös englanniksi.

Ilmoittaudu kesäleirille

Parhaillaan on meneillään ilmoittautumisaika kaupungin nuorisosiainkeskuksen kesäleirille. Suurin osa niistä pidetään Hangossa Bengtsärin saarella. Leireillä opitaan erä-, seikkailu- ja kädentaitoja, pelejä ja leikkejä. Ohjelmaan kuuluvat myös saunominen, litanuotit ja teemapäivät. Leireillä ovat vetäjinä nuorisotyöntekijät.

Leiritarjonnan ja yli 200 muun kesätömminnan löytää Kesäpassista netistä osoitteesta <http://nuorisio.hel.fi/kesapassi>. Painettu kesäpassi jaetaan maaliskuussa kouluissa 7–17-vuotiaille.

Kesätöihin kaupungille

Helsingin kaupunki pestaa noin 2 500 työntekijää kesän ajaksi. Määrä on noin 700 aiempaa enemmän, koska kaupunki on varannut lisämäärärahan erityisesti 16–18-vuotiaiden nuorten palkkaamiseksi kesätöihin.

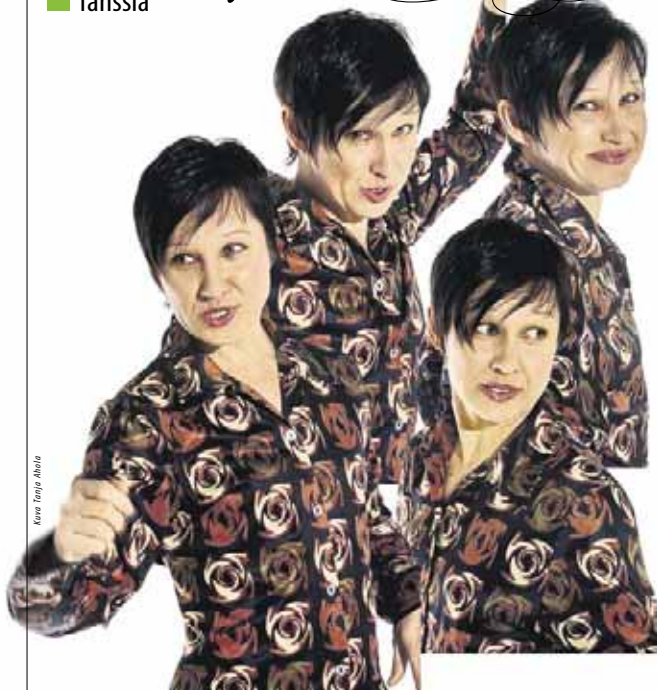
Kaupunki tarvitsee kesätöitekiittä monenlaisiin tehtäviin: muun muassa hoitamaan liikuntapaikkoja, kunnostamaan ja siistimään sekä puistoja että toimipisteitä. Työtä on tarjolla myös päiväkodeissa, vanhustenpalvelussa, uimavalvoijina, arkkitehtiharjoittelijoina sekä matkailijoiden neuvonnassa.

Koko maan kattavat kuntatyöpaikat löytyvät www.kuntatyo.fi -nettisivuilta.

Nyt menoksi!

Tanssia

Kuva: Taneli Ahola

Pitkä loikka ja puhetta tanssista, Arja Raatikainen Stoassa.

Arja Raatikainen juhlii

Tanssitaiteilija Arja Raatikainen viettää 20-vuotistaitelijajuhlakka Stoassa. **12.4. klo 19** (ensi-ilta), **13., 14., 16. & 17.4. klo 19** PITKÄ LOIKKA ja puhetta tanssista. Tarjolla on viihteellinen tanssikavalkadi, jossa on makupalajo vuosien varrelta sekä Raatikaisen sanallisia avauksia hänelle tärkeisiin tanssin tekemisen ja

esittämisen lähtökohtiin. **19., 20. & 21.4. klo 19** Numen. Tanssiteoksessa etsitään naisen, eläimen ja jumalhahmon toisiinsa kietoutuvaa yhteyttä. Kesto 50 min.

- Liput 15/10 e. Yhteislippu: 20/15 e. Lipunmyynti: 310 12000, stoa.lipunmyynti@hel.fi, Lippupalvelu.
- Stoa Itä-Helsingin kulttuurikeskus, Turunlinnantie 1, www.stoa.fi

Encontrando Ganivet

Espanjan ensimmäinen Suomen konsuli Angel Ganivet kirjoitti "Suomalaiskirjeitä" -teoksessaan vuonna 1898 teräviä ja humoristisia, mutta toisinaan vähemmän imartelevia huomioita suomalaisten ominaispiirteistä. Kirja ja sen kirjoittaja ovat inspiraation lähteenä Ramon Maronier'n ohjaamalle flamencoteatteriteokselle.

Encontrando Ganivet on jatkoa Kirjeitä Satumaasta -esitykselle, joka nähtiin viime talvena Helsingin flamencofestivaaleilla.

Tässä esityksessä Ganivet'n matka jatkuu uusille alueille ja fokus siirtyy suomalaisuuden tarkkailusta kirjailijaan itseensä. Ganivet oli diplomaatti ja intellektuelli, joka ylitti rajoja myös omassa mielessään. Encontrando on kulttuurien kohtaaminen flamencon kielellä, keskustelijoina espanjalainen uho, kaurismäkeläinen melankolia, brasilialainen bossa nova ja suomalainen tango.

- Liput 9/6 e. Esitys on Kanneltalossa 28.2. klo 19. Lisätietoja www.kanneltalo.fi.

Näyttelyitä

Tähtitaivas täynnä elokuvahistoriaa

Filmitähtiä suomalaisen elokuvan kulta-kaudelta voi käydä nyt katsastamassa Tennispalatsissa Kaupungin taidemuseon uudessa Tähtitaivas-näyttelyssä. Näyttely on järjestetty suomalaisen näytelmäelokuvan satavuotisjuhlan kunniaksi ja se tarjoaa tilaisuuden tutustua kotimaisen elokuva-historian unohtumattomiin tähtiin myk-

käelokuvista 1960-luvulle. Esillä on ainutlaatuisia valokuva-aineistoa, elokuvaklassikoiden ikimuistoisimpia kohtauksia sekä menneen ajan elokuvarekvisiittia.

- Tähtitaivas on avoinna 29.4. asti ti–su klo 11–20.30. Pääsyliput 7/5 e, alle 18-v. ilmaiseksi. Perjantaisin taidemuseoon on ilmainen sisäänpääsy. Lisätietoja www.taidemuseo.fi -nettisivuilta.

Teatteria

Seela Sella seisaallaan!

Kuva: Tapio Niemi

Seela Sella seisaallaan on vihaisen vanhan naisen puheenvuoro nykyajasta ja sen kummallisuuksista. Tiukkaa tekstiä modernin elämänmenon epäkohdista; vanhojen väheksynnästä, nuorten palvonnasta ja liiallisesta paapomisesta, vallanpitäjien kainalossa viihtyvistä taiteilijoista, ja uusista "elämänarvoista", kuten loputtomasta sisustamisesta ja muista identiteetinrakennusprosesseista. Näitä ja monia muita asioita on tällä kansan syvien rivien edustajalla sydämellään, ja kaiken hän latelee arkialemmalla. Kun kerrankin on lupa sanoa, niin sanotaan sitten reippaasti! Näyttelijälegenda Seela Sella monologiesitys saa ensi-iltansa keskiviikkona 21.3. Stoassa ja jatkuu kiertueella kulttuurikeskuksissa.

- Kesto n. 1 h, liput 12/8 e. Lipunmyynti kaikkiin esityksiin: p. 310 12000.

Kiertueaikataulu:

- Stoassa 21.3. klo 19 (ensi-ilta), 22.3. klo 19, 24.3. klo 16, 27. & 28.3. klo 19. Stoa Itä-Helsingin kulttuurikeskus, Turunlinnantie 1, Itäkeskus, www.stoa.fi.
- Vuotalossa 31.3. klo 16. Vuotalo, Mosaiikkitori 2, www.vuotalo.fi
- Kanneltalossa 3. & 4.4. klo 19. Kanneltalo, Klaneettitie 5, www.kanneltalo.fi
- Malmitalossa 11.4. klo 19. Malmitalo, Ala-Malmin tori 1, www.malmitalo.fi

Kerjäläisoppera lavalle

Kerjäläisoppera on musiikinäytelmä Lontoon korruptoituneesta alamaailmasta ja sen kovista laeista. Peachumin pariskunta tekee kerjäämisestä kannattavaa liiketoimintaa ja pyörittää nykykaisen liikkeenjohdon periaatteilla johtamaansa kerjäläisarmeijaa. Varkaiden johtaja Puukko-Mackie puolestaan vahtii halkan lailla kunkin alaisensa varkauksista ja ryöstöistä karttuvaa saalista. Entisen armeijakaverin nykyinen virka poliisipäällikkönä helpottaa liiketoimia kumasti. Mutta tulinen lempi sotkee hyvin suunnitellut kuviot.

Brecht ja Weill parodioivat modernia poroparvarillista yhteiskuntaa sijoittamalla kunniallisten kansalaisten teennäismoraalin kerjäläisten ja varkaiden käytöstävoiksi. Kaikesta tulee kauppatavaraa: rakkaudesta, uskollisuudesta, säästäväisyydestä, uskonnosta.

- Ensi ilta suurella näyttämöllä (Eläntarhantie 5) 22.3. Helsingin Kaupunginteatteri, lipunmyynti p. 394 022. Ensi linja 2, 00530 Helsinki. Avoinna ma–pe klo 9–18 la os. Eläntarhantie 5, klo 12–19. Lippupiste, varaukset joka päivä (ma–su) 07–22 puhelimite numerosta 0600 900 900 (1,50 e/min+pvv) Liput: permanto 39 e, parveke 34 e.

Kuva: Charlotte Elman-Waerhaug

• Kerjäläisoppera saapuu kaupunginteatteriin. Kuvassa Heikki Sankari, Riitta Havukainen, Kari Mattila, Oskari Katajisto ja Vuokko Hovatta.

Liettualaista nykytaidetta Jugendsalissa

Liettuan taiteilijaseura esittelee kiertävässä näyttelyssänsä tämän päivän kiinnostavinta liettualaista nykytaidetta. Maalauksista, taidegraafikasta ja veistoksista koostuva näyttely aloittaa kansainvälisen kiertonsa Helsingistä.

Näyttelyn noin 70 teosta antavat käsityksen liettualaisten taidemaailman vii-

meisistä suuntauksista. Kokoelmassa on nähtävissä ekspressionismin variaatioita, abstraktia ja esittävää taidetta sekä uutta liettualaista kansantaidetta yhdistyneenä ironiseen postmoderniin leikkelyyn.

- Liettualaista nykytaidetta -näyttely on esillä 28.2.–15.4. Jugendsalissa (Pohjoisesplanadi 19). Avoinna ma–pe klo 9–17, su 11–17. Vapaa pääsy.

Avenue Q

Räsvittömän hauska hittimusiikki Broadwayltä ja Lontoosta valloittaa Suomen! Avenue Q on ihmisten ja nukkehahmojen syntinen liitto, jossa näyttämöllä häärää yhdeksän näyttelijää ja kymmenen nukkea. Tapahtumat sijoittuvat New Yorkin Queensiin, jossa on varaa asua, vaikkei rahaa paljoa olisikaan. Kotikadullaan Avenue Q:lla toisensa kohtavat ihmiset ja monstereit, opiskelijat ja maahanmuuttajat – yrittään

kaikki selviytyä elämästään. Avenue Q on aivan kuin sinun elämäsi, mutta paljon hausempaa. Ehkä siksi teoksella on ikäsuositus K-15.

Musikaalin ensi-ilta oli New Yorkissa helmikuussa 2003. Se voitti seuraavan vuonna kolme tärkeintä Tony-palkintoa, jotka vastaavat elokuvamaailman Oscareita.

• Liput 45 e. Esitykset 28.2.–19.5. Savoy-teatterissa, Kasarmikatu 46-48, www.savoy.fi.

Muksiille

HURRAA! on täällä pian

Kevään hauskimmat teatterikarnevaalit lähestyvät! Maaliskuussa 14.–20.3. pääkaupunkiseudulla järjestetään Hurraa!-lastenteatterifestivaali kolmatta kertaa. Tarjolla on yli 60 huimaa näytöstä!

Tämän päivän lastenteatterissa tartutaan rohkeasti vaikeisiin aiheisiin. Näyttämöllä käsitellään kouluksaamista, äidin masennusta, vanhempien avioeroa, lasten oikeuksia ja pelkoja – kuitenkin niin kuin vain teatterissa voidaan ja osataan. Seikkailun kautta rohkeus löytyy, paha karkotetaan ja yleisö saa lähteä kotiin hyvillä mielin.

• Liput 4/5 euroa Lippupalvelusta p. 0600 10800, www.lippupalvelu.fi. Festivaalin koko ohjelma on osoitteessa www.hurraa.org. Alla on kuvailtu muutamia festivaalin esityksiä.

Konttaus- ja kävelyikäisten omat hipat
Rapurytkarnevaali on konttaus- ja kävelyikäisten omat hipat, mutta kutsuu koko perheen polveineujen, rapukävelijien, ilmapyörien, rytmien ilotulituksen ja keiuvan salsan maailmaan. Tuoleissa pysymispakko on kumottu!

• Liput: vauva ja yksi aikuinen 5 e, muut katsojat 4 e. Annantalossa 15.3. klo 9.00 & klo 10.30 ja 18.3. klo 14.00 & klo 15.00.

Pelastetaan äiti

Pelastetaan äiti on kertomus lapsen urheudesta, tarina tytöstä, Äidistä ja Sinisestä. Tytölle on tullut paha mieli päähän, Äidin pitäisi ottaa se pois, mutta Äiti on juuttunut siniseen valokuvaan. Äiti pitää pelastaa, sitten Äiti voi loidhutta. Mutta ensin pitää löytää Sininen. "Esitys on hauska ja vähän hurjakin, liikuttava ja omaperäinen, värikäs, lämmin ja rohkaiseva." (Suna Vuori, HS 26.2.2006).

• Esitykset: Jurta Annantalon juhlasalissa 16.3. klo 9.00 ja 10.30, Vuotalossa 17.3., Stoassa 18.3. ja Malmitalossa 19.3. Ikäsuositus: 3–8-vuotiaat. Kesto: n. 30 min. Liput: 4 e.

Sii Mu See!

Teatteri Ispinin Sii Mu See! on koskettava ja kutkuttava kertomus lasten oikeuksista, ystävyystyöistä ja uhanalaisten lasten pelastamisesta. Teatteri Ispinin uudessa koko perheen esityksessä

seilataan rahtilaivalla maailman merillä. Matkalla vanha merimies Eino sekä hänen pelastamansa kapinen koiratapaavat Paa-vo Lipposen, Sinivalaan, pullonokkadelfiinit, vatsahapokset sekä suomenruotsalaiset. Meriahvenen vatsasta pelastetaan vain merimiehen nokkeluuden avulla.

• Sii Mu See! – eli ennennäkemätön laivamatka soveltuu kaikille 4–101-vuotiaille, esityksen kesto on n. 40 min. Vuotalossa 16.3. klo 10, Kanneltalossa 18.3. klo 15, 19.3. klo 10.

Klokbornin Jättiläisjamit

Koko perheen Karnevaalihatuaissa on pitelemistä, kun Teatteri ILMI Ö:n musiikki-ryhmä Klokborn käsittelee renessanssikirjailija Rabelaisin hullunhousuko tekstejä ja herättää eloon jättiläiset varjoteatterin keinoin. Tarinoita siivittää Klokbornin omintakeinen musisointi, jossa yhdistyvät vaikutteet sirkusmusiikista delta-bluesiin.

"Klokbornin jättiläisjamien" tunnelma on yhtä yletön kuin tarinan päähenkilötkin, joille päivälliseksi ei riitä pelkkä lintupaisi, vaan vädille on saatava koko linnunrata. Kesto 30 min. Suositellaan 1–6-luokkalaisille.

• Malmitalossa 14.3. klo 10, Kanneltalossa 15.3. klo 10 & 18.30.

Bluesia ja ripaus ränttätöntää

Lady sings and plays the Blues. Alle kolmekymppisestä Erja Lyytisestä on kuoriutunut maailmanluokan kitaristi ja tyylikäs blueslaulaja. Hän on tällä hetkellä yksi eniten ulkomailla keikkaa tekevästä suomalaisista rytmimusiikin artisteista. Viime vuoden hän vietti kansainvälisessä Blues Caravan -projektissa yhdessä kah-

den maineikkaan brittiläisen bluesartistin, Aynsley Listerin ja Ian Parkerin kanssa. Karismaattisen kitaristitaiteurin musiikissa yhdistyvät kitkattomasti blues, jazz ja löytyy naisen kitaralaukusta ripaus ränttätöntää-rhythm'n'bluesiakin.

• Liput 10/7 e. Erja Lyytinen esiintyy 1.3. klo 19 Kanneltalossa (Klaneettitie 5). www.kanneltalo.fi.

Boogie Blues soi Malmilla

The Great Helsinki Swing Big Band ja herkkänä tulkitsijana tunnettu Reija Lang esittävät Anita O'Day tunnetuksi tekemiä kappaleita Malmitalolla 28.3. klo 19. Kesto noin 2 h väliaikoinen. Liput 10 e. Kulttuuriasiainkeskuksen lipunmyynti p. 310 12000 ja Lippupalvelu. Lisätietoja www.malmitalo.fi -nettisivuilta. • Malmitalo, Ala-Malmin tori 1.

Helsingin ensi-ilta Malmitalossa 28.3. klo 19 The Great Helsinki Swing Big Band Boogie Blues! A Tribute to Anita O'Day – solistina Reija Lang.

Pikku Piru

Tamperealaisen Ahaa Teatterin näytelmä Pikku Piru kertoo koulukiusaamisesta. Neljäsluokkalainen Lasse on koulukiusattu ja jää kotonakin vaille tarvitsemaansa tukea. Avuksi rientää Pikku Piru, joka on kuitenkin vähällä sotkea kaiken ennen kuin Lasse lopulta löytää rohkeuden olla oma itsensä. Kesto 50 min. Suositellaan 1–6-luokkalaisille.

• Malmitalossa 15.3. klo 10 & 12.15.

Annantalon taidekeskus 20 vuotta!

Annantalon juhluvuosi tuo perheille uuden sunnuntaisarjan, jossa on mukana muun muassa Kengurumatka – koko perheen lauluseikkailu (25.2. ja 25.3. klo 15). Siinä opitaan lastenlauluja Mummon kanoista Muurahaisambaan. Hurraa!-lastenteatterifestivaalin esityksiä on vuorossa 15.–18.3.

Kengurumatka – koko perheen lauluseikkailu Annantalon sunnuntaisarjassa.

Keväällä juhlistetaan myös 10-vuotiaasta Japani-päivää (15.4. klo 10–17). Koko kevään ohjelma on netissä osoitteessa www.annantalo.fi.

Kengurumatkalla seikkailaan laulaen

Loikkaa kengurun mukana laulun ja leikin maailmaan! Kenguru Joonatanin kanssa kohtaat metsän otuksia ja tutustut maatilaa eläimiin. Mitähän Joonatan tuumaa kalevalaisista lauluista? Kengurumatkalla lauletaan, leikitään, kuunnellaan ja opitaan lastenlauluja Mummon kanoista Muurahaisambaan. Lauluseikkailuun kanssasi lähtevät Kenguru Joonatan sekä Sibelius-Akatemian musiikkikasvatuksen osaston opiskelijat. Vapaa pääsy. Ps. Ota mummo mukaan!

• Annantalossa 25.2. ja 25.3. klo 15.

Loistefestarit ja leffaklubi Gloriassa

Elävä kuva -leffaklubissa on vuorossa 11.3. seuraavat maksuttomat esitykset: klo 16.00 Kuka viritti ansan Roger Rabbit, 103 min., K9, klo 18.00 Man on the moon, 118 min, K8, klo 20.00 Lentävien tikarien talo, 118 min, K15.

17.–18.3. Glorian lavalle nousee Loistefestarin katselmukseen joukko nuoria lupauksia. Festari on tarkoitettu 10–20-vuotiaiden musiikin harrastajien ryhmille ja se tarjoaa tilai-

suden esittää taitojaan laulunäyttämöllä. Katselmukseen ennalta valitut esiintyjät saavat palautetta eturivin musiikin ammattilaisilta. Katselmuksessa ovat yleisölle avoimia ja maksuttomia. Lisätietoja saa www.loistefestari.fi -sivuilta.

• Kulttuuriareena Gloria, Pieni Roobertinkatu 12. Lisää tapahtumätietoja saa www.nuoriso.hel.fi/gloria -nettisivuilta.

Kaupungin puhelinnumerot ovat muuttuneet

Kaupungin puhelinnumeroita on siirretty uuteen järjestelmään viime syksystä lähtien. Nyt kaikki uudet numerot on otettu käyttöön. Vanhat numerot toimivat niiden ohella vain maaliskuun loppuun asti.

Puhelinjärjestelmän uudistuksen yhteydessä numerointi yhtenäistyy siten, että kaikille kaupungin työntekijöille (lukuun ottamatta Finlandia-taltoa ja Helsingin Energiaa) tulee 310-alkuinen numero. **Hälytysnumerot säilyvät ennallaan.**

Uudet numerot

Helsingin kaupunki	310 1691
Ammattikorkeakoulu	310 8611
Asuntotuotantotoimisto	310 1672
Hallintokeskus	310 1641
Holhoustoimen edunvalvontatoimisto	310 1616
Hankintakeskus	310 1631
Helsingin Satama	310 1621
Helsingin tekstiilipalvelu	310 1634
Helsingin Vesi	310 1681
Henkilöstökeskus	310 1611
Kaupunginkirjasto	310 8511
Kaupunginmuseo	310 1041
Kaupunkisuunnitteluvirasto	310 1673
Kiinteistövirasto	310 1671
Korkeasaaren eläintarha	310 1615
Kulttuuriasiainkeskus	310 1060
Kanneltalo	310 1061
Malmitalo	310 1062
Stoa	310 1063
Vuotalo	310 1064
Liikennelaitos	310 1071
Liikuntavirasto	310 8771

Nuorisosiainkeskus	310 8900
Opetusvirasto	310 8600
Helsingin tekniikan alan oppilaitos	310 8415
Helsingin palvelualojen oppilaitos	310 8417
Kauneudenhoitoalan koulutusyksikkö	310 8413
Helsingin sosiaali- ja terveysalan oppilaitos	310 8158
Palmia	310 2700
Pelastuslaitos	310 1651
Rakennusvalvontavirasto	310 2611
Rakennusvirasto	310 1661
Ruotsinkielinen työväenopisto	310 1031
Sosiaalivirasto	310 4011
Suomenkielinen työväenopisto	310 8811
Taidemuseo	310 1051
Talous- ja suunnittelukeskus	310 2500
Tarkastusvirasto	310 1613
Terveyskeskus	310 5015
Herttoniemen sairaala	310 5511
Kivelän sairaala	310 4611
Koskelan sairaala	310 5011
Laakson ja Auroran sairaalat	310 4701
Malmin sairaala	310 6611
Myllypuron sairaala	310 6011
Suursuon sairaala	310 5017
Tietokeskus	310 1612
Tukutorit	310 1633
Työterveyskeskus	310 5014
Ympäristökeskus	310 1635
Finlandia-talo ja Kaupunginorkesteri	40241
Helsingin Energia	6171

Helsinki-tiedotus auttaa

Helsinki-tiedotus Jugendsali vastaa Helsingin kaupunkia ja sen palveluja koskeviin kysymyksiin. Puhelinneuvonta ma–pe klo 9–15 numerossa 310 13800. Jugendsali (Pohjoisesplanadi 19) on avoinna ma–pe klo 9–17 ja su 11–17.

Sosiaalipäivystystä ympäri vuorokauden

Vuodenvaihteesta lähtien numerossa 0106 6006 on vastattu kiireellisistä sosiaalihuollon apua tarvitsevista kysymyksistä ympäri vuorokauden. Sosiaalipäivystys ohjaa ja neuvoa kiireelliseen sosiaalihuollon tarpeeseen joutuneita kuntalaisia. Työkenttänä ovat äkilliset kriisit, etenkin lastensuojelun akuutit ongelmat.

10023 terveysneuvonta vastaa aina

Kun tarvitset tietoa terveyspalveluista tai sairauksien hoito-ohjeita soita numeron 10023. Numero vastaa ympäri vuorokauden vuoden jokaisena päivänä tavallisen puhelun hinnalla. Terveysneuvojat ovat kokeneita sairaan- ja terveydenhoitajia.

Tavataan messuilla!

Yleisötapahtumia Messukeskuksessa

Maaliskuu

15–17	ViiniExpo 2007
16–18	Fillari, Kunto, Retki 07
30.3.–1.4.	Lapsi 2007
30.3.–1.4.	Model Expo

Huhtikuu

6–9	American Car Show
19–22	Kevätpuutarha 07
19–22	OmaMökki 07
19–22	Oma Koti 07
19–22	Asuntomarkkinat 07
26	Semmarit -levynjulkistamiskonsertti

Syyskuu

19–23	Habitare 07
-------	-------------

Lokakuu

25–28	Helsingin Kirjamesut 2007
25–28	Viini, ruoka & hyvä elämä
25–26	Studia

Marraskuu

2–4	Skiexpo 2007
2–4	BoardExpo
2–4	DigiExpo 07
9–11	Terveys+Hyvä olo
9–11	Upea ikä – tapahtuma Sinulle 45+
9–11	Muoti+Kauneus
23–25	ELMA 2007
23–25	Kädentaito 2007
23–25	Metsä 2007
29.11.–2.12.	Helsinki Motor Show 2007

Joulukuu

8–9	Voittaja 2007 Kansainvälinen koiranäyttely ja Eläinmessut
-----	---

Katso lisätietoja www.finnexpo.fi

Fullt ös för folk över femtio

De yngsta på dansgolvet är garanterat inte under femtio år och någon övre åldersgräns gäller inte. Fast det inte lönt att försöka fuska. Alla som ser misstänkt unga ut får lov att visa papper på åldern. Det är disko för folk över femtio och inte yngre. Och det betyder fullt ös på dansgolvet.

Disko F50 har blivit något av ett fenomen i stan och orsakar varje gång långa köer utanför krogen. Den här våren hålls diskot i källaren på Kapellet och stämningen är tät.

I diskobollens glitter och i takt till den öronbedövande musiken dansar, skuttar, töjer, vickar och vrider tiotals femtioplussare på sig. När tonerna av Hey tonight med Creedence Clearwater Revival fyller rummet vrålar många med i refrängen. Kinderna blir bara rosigare och blicken bara gladare.

Dansar med jämngamla

Styva knän och stela höfter, härfästet som smyger uppåt och en valk eller två runt midjan. Det spelar ingen roll när man dansar med jämngamla.

"Det känns bra att få röra på sig tillsammans med folk som är i samma läge, alltså över femtio och ohjälpligt inte så hemskt unga längre", hojtar **Lilu Nissinen-Turja**. Det är hon som har tagit initiativet till succén F50.

Foto: Leif Wicksström

Eftersom det inte är fråga om alldeles unga nattugglor börjar diskot tidigt på kvällen.

"Många i den här åldern lägger sig gärna före midnatt. På F50 är dansen alltså i full gång så fort som den första låten spelas", säger hon och tillägger: "Tanken är ju uttryckligen att man ska få dansa och njuta av glädjen av att röra på sig. Jag tror att det behövs ett ställe där folk över femtio inte behöver känna sig lastgamla".

Dörren öppnas vid 19-tiden och legendariska diskjockeyn **Håkki** assisterad av diskjockeyn **Mosse** lägger den första plattan på en timme senare. Eller egentligen spelar Håkki förstas cd-skivor. Han är utomordentligt rutinerad som diskjockey och fanns på plats under diskots guldålder för tjugo trettio år sedan på lika legendariska diskoteket Gnägget i Ekenäs.

Till spelreglerna på F 50 hör att man inte klagar på ljudvolymen. Den ska vara hög och ljudet får låta.

"För den som vill vila öronen eller prata och umgås en stund i litet lugnare omgivning finns möjlighet att gå en trappa upp, till egentliga Kapellet", säger **Lilu Nissinen-Turja**.

Värens diskon för folk över femtio är 10 mars, 14 april och 12 maj. Och för dem som gärna dansar men inte tänder på diskodans finns bland annat dansgrupperna hos Arbetets vänner på Annegatan 26.

På tisdagar med start kl. 16.30 leder **Gunvor Nyström** seniordansklubben i festsalen och på onsdagar dansar man folkdans på AV. Folkdansen kommer i gång kl. 19. Squaredans står sedan på programmet på torsdagar kl. 18–19.

"Det kostar ingenting att titta in. Och blir man intresserad av dans så brukar vi ha plats och vi tar alltid gärna emot nya medlemmar, säger **Carl-Johan Fagerström** på AV. Medlemsavgiften i AV är 16 euro i året.

Utöver den regelbundna dansen ordnar AV ibland speciella dansevenemang som till exempel den 3 mars kl. 16–22 då man ägnar sig åt kontradans. Kontradans är föregångare till folkdans.

Still going strong. DJ Håkki har spelat diskomusik i över trettio år.

Regelrätt seniordans pågår också på Kampens servicecentral på Salomonsgatan 21 där **Kate Björkman** leder dansen på fredagar kl. 10–11.30.

Helt utan dans är kulturhuset G18 på Georgsgatan 18 inte heller. Den finländska danskvällen är redan etablerad verksamhet och för arrangemangen står svenska pensionärsförbundet. Finlandssvensk dans 7 mars till tonerna av Repholmsbandet och 4 april med **Eije Oscarssons & Kalle Petterssons** kvartett. Dansen börjar 18.30 och pågår till 22.

Till ovanligheterna på dansfronten i stan hör menuetten på Brage. Det är folkkdanssektionen vid Brage som bjuder upp till menuett på onsdagskvällar kl. 19-21 på Kaserngatan 28. Danskvällarna är avsedda för alla, det vill säga både erfarna och oerfarna på menuett. Menuett dansas i vär 7.3, 28.3, 11.4, 25.4, 2.5, 16.5 och 30.5. Meningen är att menuetten fortsätter på hösten.

Ord om ord. Läsecirkeln på Richardsgatans bibliotek möts en gång i månaden och pratar om läsoplevelser.

Av kärlek till böcker

En gillar deckare, en annan ryska klassiker och en tredje läser helst lyrik. Den gemensamma nämnaren är kärleken till litteraturen, till läsningen. Och det är intresset för böcker som har lockat dem till ett litet dunkelt rum innanför ett mötesrum på Richardsgatans bibliotek.

Luftventilationssystemet brummar högt men det stör inte. Stämningen är tät och diskussionen livlig i läsecirkeln som samlas en onsdagskväll en gång i månaden.

Läsecirkeln är ny verksamhet och en av väldigt få svenskspråkiga i Helsingfors. Det är litteraturstuderande Cecilia Eriksson som leder läsecirkeln och inför gruppen på sex kvinnor berättar hon att hon är allattare i fråga om litteratur.

"Fast det blir mycket amerikanskt och en hel del svensk litteratur men väldigt lite finskspråkig. En av mina största läsoplevelser nyligen är den franska författaren Irène Némirovskys postuma verk Storm över Frankrike".

När läsecirkeln samlas för första gången i mitten av januari har ingen kunnat läsa någonting i förväg. I stället har Cecilia Eriksson tagit kopior på en kort novell av Camilla Ahlström-Taavitsainen. Novellen Ön fick tredje pris i Solveig von Schoultz-tävlingen 2005.

Hon delar ut kopiorna till Carla, Johanna, Jonna, Kerstin och två som heter Ylva. Kvinnorna fördjupar sig i novellen och läser under tystnad. Läsningen dröjer inte länge, sedan kommer de i gång. De sex kvinnorna har väldigt olika bakgrund och diskussionen blir livlig. Någon ogillar formen med mycket korta och raka meningar. En annan gillar just detta och associerar till finsk skrivtradition och menar att det finska sättet att skriva är korta meningar.

"Novellen handlar ju om en finsk barnflicka i en mycket finlandssvensk sommarskärgård".

De flesta ser likheter med Monika Fagerholms Underbara kvinnor vid vatten och sedan funderar läsecirkeln på frågan om varför läsaren uppfattar novellen som en berättelse från 60-talet utan att något årtal nämns någonstans.

"För att där förekommer en transistorradio, för att man lyssnar på Strangers in the Night, för att man drick-

er sangria och för att butiksbåten kommer. Sådant finns väl inte längre."

I ett skede spårar diskussionen aningen ut. Någon utbrister att ingen tar livet av huggormar längre varvid läsecirkeln resonerar kring huggormens betingelser. En av kvinnorna erkänner att hon dödar alla huggormar som kommer nära hennes sommarhus, en annan försäkrar att hon aldrig skulle ta livet av en huggorm.

Sedan fångar Cecilia Eriksson upp samtalet och så återgår man till att prata om novellen. Det blir många åsikter och mycket skratt.

Eriksson lägger fram sitt förslag till böcker som läsecirkeln ska diskutera under våren. Det blir åtminstone Siri Hustvedts Vad jag älskade, Helga Henschens I skuggan av ett brott och Kjell Lindblads Drömd.

Foto: Leif Weckström

I korthet

Alfons Åberg på Savoy ...

Mystiske Alfons Åberg heter föreställningen som teater Musikstaden från Falun i Sverige ger på Savoyteatern på Kaserngatan. Det är musikteater för barn och föreställningen ges den 1 april kl. 15.

... och hans mamma på Nifin

Barnboksförfattaren och illustratören till Alfons Åberg, Gunilla Bergström berättar om sitt arbete onsdagen den 14 mars kl. 13 på Nordens institut i Finland, det vill säga Nifin på Kajsaniemigatan 9. Mötet med Alfons Åbergs mamma är avsett för barn.

Fler författare på Nifin

Värens författarkvällar på Nifin bjuder på träffar med svenska journalisten Per T Ohlsson, svenska författaren och dramatiken Sara Stridsberg och norska författaren Kjartan Fløgstad. Författarkvällarna börjar kl. 18 och datumen är 7 mars, 21 mars respektive 18 april. Det är Kjell Westö som intervjuar Kjartan Fløgstad.

Club Mazurka

Teatergruppen Club Mazurka sätter upp en pjäs om den sovjetiska författaren Daniil Harms som levde mellan 1901 och 1941. Pjäsen skildrar hans dramatiska liv i kombination med hans satiriskt absurda texter. Pjäsen har förhandsvisning 15 mars, premiär 16 och ges sedan 20, 21, 23 och 26 mars kl. 19 på Verandan.

Vinterblues på Sveaborg

För andra vintern i följd bjuder Sveaborg på en fin inramning för en bluesfestival i liten skala. Festivalen pågår 2 och 3 mars i museifästningen. För bluesmusiken står bland andra J. Karjalainen och Tuomari Nurmio. Biljetterna kostar 20–25 euro och säljs på Biljettjänst.

Annegården firar

Annegården firar 20-årsjubileum bland annat med familjeprogram på söndagar kl. 15. På programmet står sång och alla får sjunga med. Sång i festsalen 25 februari och 25 mars.

Full rulle i vår i Luckan och Rastis

Luckan, Verandan och Rastis bjuder i vår på ett digert program under såväl vardagar som veckoslut. Plock ur programmet:

Luckan/Verandan, Simonsgatan 8

- 25.2 kl. 15 Filocafé med filosofiska diskussioner utan akademiska pretentioner.
- 27.2 kl. 17–19 Rådorget handlar om livet som ensamförsörjare.
- 27.2 kl. 19 Filmkväll. Syriana . F15
- 3.3 kl. 13 Saftsalong med Apan Anders som bjuder på nytt sångskoj. För barn över 2 år.
- 5.3 kl. 13–14.30. Trivselträff i Folkhälsans regi. Om äldre och trafik och om hur åldern påverkar beteendet i trafiken.
- 11.3 kl. 15 Filocafé.
- 17.3 kl. 13 Saftsalong. EN HELT VANLIG DISKBÄNK är svenskt gästspel som beskrivs som rytmiskt, realistiskt och lite galet.
- 25.3 kl. 17–19 Rådorget om tvåspråkighet och språkbad.
- 27.3 kl. 19 Filmkvällen ger Hotel Rwanda. F15
- 29.3 kl. 15–20 Tryck din egen t-tröja. Program för unga.
- 31.3 kl. 13 Saftsalong. Kärlek Kärlek. En komedi om fenomenet kärlek för barn över 6 år.

Rastis, Fjärdstråket 6 Nordsjö

Barnprogram:

- 4.3 kl. 17.30 Totemteatern Welling & Gröth i smeten.
 - 18.3 kl. 14 Masthuggarteatern från Sverige ger En helt vanlig diskbank.
 - 25.3 kl. 17 Blau Frau ger Madde min vän.
- ##### För unga och vuxna:
- 4.3 kl. 14 Film, Syriana.
 - 15.3 kl. 18.20 Åbo svenska teater och Teater von Krahl från Estland ger gemensam föreställning Idiothello.
 - 18.3 Yrkeshögskolan Sydväst i Vasa, scenkonstlinjen spelar kl. 16 De fem fingarnas bok och kl. 18 Vargliljan.
 - 23.3 kl. 19.30 Samuel Angelicus Trio spelar popmusik.
 - 25.3 kl. 14 Samuel Angelicus Trio ger konsert med klassisk musik.
 - 30.3 kl. 19 Anders Grönroos och Anders Östling: visor, ballader och blues.

Foto: Leif Westström

Lugn och ro. Barnen umgås kring leksakerna, mammorna kring kaffekoppen. Babykafé på Verandan i Luckan varannan torsdag.

Småttfolk och mammor på babykafé

Rasmus gör det regelbundet och Linus, Emmi, Casper, Ida, Fredrik, Robin och Ava och gör det också: Går på babykafé i Luckan på Simonsngatan.

Rasmus och Linus och de andra barnen är mellan några månader och några år gamla och de har eget babykafé mest med sina mammor. Luckans babykafé är den senaste givna i huset och återkommer nu varannan torsdag på Verandan i övre våningen.

Egentligen är det den finlandssvenska webbsidan mammapappa.com har förflyttat sig till verkligheten.

"Det är trevligt att prata barn och gemensamma glädjeämnen och problem på nätet men det är minst lika roligt att

ses och umgås på riktigt", säger Malin Hauk som är koordinator och mamma till Rasmus, 2 år och Linus, ungefär ett halvt år. Hon påpekar att även om det mest har varit mammor på babykafé så är pappor också välkomna.

Babykafé är umgänge för barnen och för föräldrarna. Det ligger leksaker på golvet och i ett hörn har man lagt kuddar i en ring. Babykafé brukar börja med några barnvisor, sedan blir det barnprat och föräldraprat.

Stämningen är glad och positiv. På det här kaféet blir ingen störd av någon som inte vill sitta stilla. Ingen bryr sig heller om lite joller eller buller. Det hör till.

"Här gäller inte heller någon åldersgräns men de flesta barn är nog ganska små", säger Malin Hauk. Babykafé kostar ingenting och ordnas alltid mitt på dagen.

"Visst ordnas motsvarande möten på annat håll men det sker alltid på morgonen och jag är helt hopplös när det gäller att komma iväg genast på morgonen", skrattar Malin Hauk. Men till sitt babykafé som börjar kl. 13 och pågår till 15 hinner hon.

• Vårens följande babykaféer, där det bjuds på kaffe, kex och saft, är 1, 15 och 29 mars samt 12 april. Malin Hauk ger mera upplysningar på malin@hauk.fi eller 041 5011767.

Cor – i hjärtat i Arabiastranden

Det är inte alla studentkårer som kan visa upp ett eget, exklusivt kärhus som dessutom representerar ny läcker och smacker arkitektur i trä. Men studentkåren vid Arcada förfogar över ett sådant.

Huset heter Cor som står för latinets hjärta och det sticker gatt upp mitt bland alla höga röda tegelhus i Arabiastranden.

Cor ska också bli hjärtat för studentkårens alla verksamheter i området.

"Vi ska fixa fester och klubbar, idrott och debatter och alla är välkomna. Det gäller också studerande vid till exempel Prakticum och andra högskolor i stan. Kaféet är ju dessutom öppet för allmänheten", säger Henri Savolainen som både studerar vid Arcada och bor i det svenska studentbostadshuset som ligger mellan Arcada och Cor.

Cor har byggts med stöd av finlandssvenska stiftelser och fonder men det ägs till 90 procent av studentkåren.

"Vid Arcada studerar omkring 1800 människor och ungefär hälften hör till studentkåren", säger Katarina Törnqvist som

Foto: Leif Westström

Ingen lunch. Men mackor och bulle, läsk och kaffe. Intäkterna från kaféet ska bidra till underhållet av Cor, säger Katarina Törnqvist.

är studentkårens generalsekreterare och vd för fastighetsbolaget bakom Cor.

Cor är 450 kvadratmeter stort, inhyser utöver kaféet bland annat klubbbrum, mötesrum för de olika ämnesföreningarna vid Arcada och bastu. Arkitekten bakom huset som kostade 1,8 miljoner euro, är Ami Oja som vann en tävling för arkitektstuderande.

I vår på Arbis:

Orkidéer och stenar

Våren på Arbis bjuder som vanligt på en uppsjö av de mest varierande föreläsningar och korta kurser utöver de kurser som startat redan i höstas. Alla kurser är inte alls fullsatta så det lönar sig att höra sig för, www.hel.fi/arbisp eller tfn 310 49494.

Plock ur vårens program:

Fredagen den 16 mars kl. 17–18.30 föreläser Luca Maurizi under rubriken Talande stenar: Inskrifter på monument från antikens Rom. Upphovet till dagens skyltar på gator och torg finns i antikens Rom.

Konsten att odla orkidéer är temat för en kurs som Gunnel Adlercreutz och Kerstin Meinander leder. Kursen inleds den 6 mars med en allmän föreläsning om orkidéer i Finland och i världen och sedan följer två mer praktiskt orienterade gånger, 15 och 22 mars, då deltagarna lär sig att plantera och vårda sin orkidé. Egen planta med! Kursen pågår kl. 18.05–20.30 och avgiften är 12 euro.

Lingua Café är en interkulturell träff där deltagarna har möjlighet att tala engelska, franska, italienska, ryska, spanska eller tyska. Samtidigt möter man folk från olika kulturer och olika länder. Idén är att varje kafébord representerar ett språk som väljs enligt behov och önskemål. Lingua Café hålls 28 februari och 28 mars kl. 17–18.30 i Arbis café.

Facetter af kvinnans lif

I år har det förflutit 200 år sedan den första kvinnliga journalisten i Finland, författaren och hustrun till nationalskalden Johan Ludvig Runeberg, Fredrika Runeberg föddes i Jakobstad. Svenska litteratursällskapet ägnar hela vårens föreläsningsserie åt henne.

På programmet som inleddes i januari, står ytterligare två föreläsningar som hålls måndagen den 16 april kl 18 och måndagen den 21 maj kl. 18.00. I april är det Alexandra Ramsay som föreläser med rubriken Inget oskyldigt nöje. Fruntimmersföreningarna på 1800-talet. Samma kväll har Yrsa Lindqvist sedan rubriken Hem och hushåll – den gifta kvinnans företag. I maj inleder Clas Zilliacus kvällen med att berätta om Runebergsskulpter. Sedan fortsätter Merete Mazzarella under rubriken Fredrika Runeberg och den anspråksfulla blygsamheten.

• Svenska litteratursällskapet hus ligger vid Ridaregatan 5. Inget inträde uppåtar.

Romanttinen Cygnaeuksen galleria

Suomen vanhin taidemuseo, Cygnaeuksen galleria, täyttää tänä vuonna 125 vuotta. Kaivopuistossa, lähetystöjen katveessa, se elää hiljaisesti omaa elämäänsä. Vierailija yllättyy kansallisromanttisista tauluarteista ja 1860-luvulla rakennetun puuhuvilan viehätystä.

Fredrik Cygnaeusta ja hänen taidegalleriaansa tunnetaan yllättävän vähän. Huolimatta siitä, että hän vaikutti aikalaisineen – muun muassa Lauantaseuran jäsenenä – koko suomalaisen kulttuurin kehittymiseen 1800-luvulla.

"Helsingin yliopiston estetiikan ja nykykansain kirjallisuuden professorina hän vaikutti ajan hengen mukaisesti usealla eri alalla. Cygnaeus tuki kansallisen identiteetin heräämistä

niin teatteritaiteessa kuin kirjallisuudessa. Mutta erityisesti kuvataiteet olivat lähellä hänen sydäntään myöhemmällä keski-ällä", kertoo Cygnaeuksen gallerian museonhoitaja **Erika Himanen**.

Cygnaeus toimi Suomen Taidedistityksen puheenjohtajana vuosina 1863–1878 ja pääosin sinä aikana keräsi myös itselleen huomattavan taidekokoelman. Hän testamenttasi taidekokoelman kokonaisuudessaan Suomen kansalle ja toivoi, että kokoelmaa kartutettaisiin hänen kuolemansa jälkeenkin lahjoituksilla. Työt sijoitettaisiin kaikkien iloksi hänen kesähuilaansa Kaivopuistoon vain pientä pääsymaksua vastaan.

Taidegalleria kuuluu Museoviraston alaisuuteen, osana Suomen kansallismuseota. Itse rakennus on monien purku-uhkakusien jälkeen suojeltu valtioneuvoston päätöksellä vuonna 1980. Sveitsiläistyylinen romanttinen huvila näköalatorneineen rakennettiin tuuliselle ja silloin melko autiolla kalliolla. Cygnaeus ajatteli ilmeisesti jo rakennusvaiheessa, että huvilaan voisi avata ensimmäisen suomalaisen taidemuseon.

"Gallerialla, joka on Suomen vanhin toimiva taidemuseo, on tänä vuonna kaksinkertainen juhluvuosi. Museo täyttää 125 vuotta, ja rakennuksen silloisen omistajan syntymästä on kulunut 200 vuotta."

Kaukonäköinen taidemesenaatti

Fredrik Cygnaeus kuului pappissukuun kuten hänen serkkunsaakin, suomalaisen kansakoulun isäksi kutsuttu **Uno Cygnaeus**. Fredrik syntyi Hämeenlinnassa ja eli osan nuoruuttaan Pietarissa, jonne perhe muutti isän piispanviran myötä. Maisterin tutkintonsa nuori mies suoritti Turussa.

Myöhemmin hän matkusteli laajalti Euroopassa ja julkaisi lukuisan määrän runoja. Suomalaisen kansallistunnon herättäjänä hän tuli kuuluisaksi Kuntahden kentällä pitämänsä puheen ansiosta vuonna 1848. Samassa tilaisuudessa esi-

Fredrik Cygnaeus (1807–1881) oli ulkomäöltään huoliteltu persoonallisuus.

Ferdinand von Wrightin maalauksesta "Talvimaaisema Haminalahdelta" julkaistaan tänä vuonna postimerkki.

tettiin myös ensimmäistä kertaa **Paciuksen** säveltämä Maamme-laulu.

Muiden toimiensa ohella Cygnaeus oli taidemesenaatti, joka antoi köyhille taiteilijoille pieniä rahalainoja tai hankki heille tarvikkeita. Vastineeksi hän sai nuorilta maalareilta valmiita töitä. Erika Himanen korostaa, että Fredrik Cygnaeus halusi tukea Suomen taiteen kehitystä auttamalla nuoria ja lahjakkaita taiteilijoita. Usein taiteilijat lahjoittivat hänelle kiitokseksi teoksiaan. Cygnaeuksen elinaikana teoksia kertyi lähes 200, lisäksi hän osti itse taidetta.

"Nykyisin museossa on noin viitisensataa työtä. Mesenaatin kuoltua vuonna 1881 kokoelma kasvoi edelleen, sillä monet taiteilijat jatkoivat teostensa lahjoittamista gallerialle. Museon yksi pääteos, **Albert Edelfeltin** draamaattinen nuijasotaa kuvaava työ "Poltettu kylä", on taiteilijalahjoitus. Cygnaeus oli eläessään kannustanut Edelfeltiä kuten muutamaa muitakin suomalaisia maalareita keskittymään historiallisiin aiheisiin."

Fredrik Cygnaeus oli hyvin määrätietoinen taidenäkemysissään. Hän suosi suomalaista realismia ja kansallisromanttista maalaustaidetta.

"**Von Wrightin** veljeksistä hän ihaili erityisesti **Ferdinandia** ja **Magnus** oli hänen hyvä ystävänsä. Tästä johtuen museossa on useita lintuaiheisia maalauksia ja maisemia veljesten kotiseudulta Kuopiosta. Luontoaiheiset työt ja hyvät muotokuvat kiinnostivat taidekeräilijää."

Erika Himanen muistuttaa vielä, että Cygnaeus oli harvinaisen kaukonäköinen siinäkin suhteessa, että hän arvosti 1800-luvun naistaiteilijoita. Huvilan seinillä voi ihailia muun muassa **Helene Schjerfbeckin**, **Fanny Sundblad**in, **Helena Westermarckin** ja **Emma Gyldenin** maalauksia.

Aija Pouru

- Cygnaeuksen galleria, Kalliolinnantie 8, 00140 Helsinki Avoimna ke 11–19, to–su 11–16, ma–ti suljettu
- Lähde: Nervander, E. Fredrik Cygnaeus. Muistokuva. Helsinki 1907.

Kuvati: Emma Brandt

"Cygnaeus kannusti nuoria taiteilijoita. 1860-luvulta lähtien hän alkoi kerätä taidetta itse määrätietoisesti", sanoo Kaivopuistossa sijaitsevan Cygnaeuksen gallerian museonhoitaja Erika Himanen.

Verkossa

30 000 liikuntapaikan tiedot saatavilla

Liikuntapaikat.fi -verkkopalvelu kokoaa 30 000 liikuntapaikan tiedot. Koko Suomen liikuntapaikat kattava verkkopalvelu on ainutlaatuinen koko Euroopassa.

Liikuntapaikkoja voi hakea palvelusta nimen tai sijainnin perusteella. Käyttäjää voi tarkistaa kartasta, mistä löytyy esimerkiksi lähin ulkokenkä tai virkistysalue. Palvelu kertoo myös,

mitä lajeja liikuntapaikassa voi harrastaa. Liikuntapaikat.fi -palvelun tietoja päivittävät kuntien liikuntaviranomaiset ja liikuntayhteisöt. Palvelua ylläpitää Jyväskylän yliopisto ja rahoittajana ovat opetusministeriö ja Suomen Kuntaliitto.

- Verkkopalvelu on osoitteessa www.liikuntapaikat.fi.

Kysely ulkovalaistuksesta

Rakennusvirasto selvittää verkkokyselyllä valaistustavan vaikutusta turvallisuuden tunteeseen puistoissa ja muilla ulkoalueilla. Kysely on osa laajempaa ulkovalaistusta koskevaa tutkimusta, joka alkoi verkkokyselyllä vuosi sitten. Tuolloin saatiin lähes tuhat vastausta.

Nyt lähitarkasteluun on otettu kolme koealuetta: Keskuspuisto Pasilan, Ruskeasuon ja Laakson välisten kävelyreittien osalta sekä Alppipuisto ja Kisanien puisto.

Verkkokyselyyn voi vastata 15. maaliskuuta asti rakennusviraston verkkosivulla osoitteessa www.hkr.hel.fi/viher. Vastausten toivotaan perustuvan johonkin tiettyyn pimeänajan käyntikertaan jollakin mainituista alueista ja siellä tehtyihin huomioihin tai yleisempään mielikuvan alueesta.

Tutkimus valmistuu kokonaisuudessaan vuonna 2008, ja sen pohjalta laaditaan uudet Helsingin puistojen valaistus-suositukset.

Lukijakilpailu

Helmikuussa 1944 Helsinki joutui kokemaan kolme Neuvostoliiton suorittamaa suurpommitusta. Kaikkiaan 150 henkilöä sai surmansa. Yli sata rakennusta tuhoutui ja yli 320 vaurioitui. Pahoin jo ensimmäisessä suurpommituksessa 6.–7.2. vaurioituneiden rakennusten joukossa oli tämäkin kuvan asuintalo, joka kuitenkin sodan jälkeen kunnostettiin. Kului viitisentoista vuotta niin "ajan hengen" mukaisesti päätettiin rakennus kuitenkin purkaa. Pääkaupunkilaislehti otsikoi tuolloin: "Puretaan vihdoinkin".

Missä sijaitsi tämä aikanaan komea helsinkiläistalo?

Vastaukset pyydetään lähettämään 12.3. mennessä osoitteella Helsinki-info, "Lukijakilpailu" PL 1, 00099 Helsingin kaupunki tai sähköpostitse leena.seitola.hel.fi -osoitteeseen.

Kuva: Puhelinlaitosmuuri

Vastaus edelliseen kysymykseen

Viime kerralla kysyttiin sota-ajan halkopinojen sijaintia. Kuvassa olleet helsinkiläisten yhteisönnistuksien mottitalloissa aikaansaamat halot oli varastoitu Hakaniemen torille. Taustalla näkyneet Sörnäisten rantatien rakennukset 3 ja 5 on jo aikaa sitten purettu ja uudet asuintalot kohonneet tilalle.

Martti Helminen

• Oikein vastanneiden joukosta voittajaksi arvottiin Matti Paavola. Palkintokirja on lähetetty voittajalle. Onnittelumme.

Kuva Helsingin kaupunginmuseo

Palveluinfo

Lipunvaraus keskitettiin

Kaiikki Savoy-teatterin, Kanneltalon, Malmitalon, Stoa ja Vuotalon tilaisuuksien liput voi nyt varata uudesta palvelunumerosta 310 12000. Puhelinpalvelu on avoinna arkisin kello 11–19 ja lauantaisin klo 12–16.

Lipunmyyntinumerosta varatut liput voi noutaa mistä tahansa kulttuuriasiainkeskuksen lipunmyyntipisteestä. Myyntipisteet sijaitsevat Lasipalatsissa (Lippu-

Rex, Mannerheimintie 22-24), Savoy-teatterissa (Kasarmikatu 46-48), Malmitalossa (Ala-Malmin tori 1), Stoassa (Turunlinnantie 1), Kanneltalossa (Klaneettitie 5) ja Vuotalossa (Mosaiikkitori 2). Lipunmyyntipisteiden aukioloajat ja tiedot kulttuuriasiainkeskuksen tapahtumista löytyvät osoitteesta www.kulttuuri.hel.fi.

Helsingin kaupunginmuseon aukioloajat

- **Helsingin kaupunginmuseo**, Sofiankatu 4, puh. 310 36630
Horisontissa Helsinki, avoinna ma–pe klo 9–17, la–su klo 11–17. Museokaupan aukioloajat ovat samat. Kuva-arkisto palvelee asiakkaita ma ja to klo 10–15.
- **Hakasalmen huvila**, Mannerheimintie 13, puh. 310 78519
Kunnon kansalainen, avoinna ke ja pe–su klo 11–17, to klo 11–19.
- **Sederholmin talo**, Aleksanterinkatu 16-18, puh. 310 36529.
Rikospaikka: Helsinki 30.3.–2.9. Avoinna ke–su klo 11–17.
- **Raitio liikennemuseo**, Töölönkatu 51 A, puh. 310 78829.
- **Koulumuseo**, Kalevankatu 39-41, puh. 310 87066.
Avoinna la–su klo 11–17 ja ryhmille tilauksesta arkisin.
- **Tuomarinkylän museo ja Lastenmuseo**, Tuomarinkylän kartano, puh. 310 71568.
Avoinna ke–su klo 11–17.

Kaikkien museoiden pääsymaksu 4/2 euroa, alle 18-vuotiaille ja torstaisin kaikille vapaa pääsy.

• Lisätietoja löytyy www.helsinginkaupunginmuseo.fi -nettisivuilta.

Kuva: Erika Isomäki, Helsingin kaupunginmuseo, keuhkon valmistama Art Deco -tyylinen kukkamalli 1930-luvulta.

Rottapoika Stadissa

Piirros: Arto "Arts" Nyssönen

• Arto "Arts" Nyssönen on helsinkiläinen kuvittaja ja sarjakuvapiirtäjä. Hän on tehnyt lehtikuvituksia yli 20 vuotta muun muassa Helsinki-infoon.

Tinkimätön kulttuurin moniottelija

Arja Lehto

Näyttelijä Jussi Lehtonen otti virkavapaata Kansallisteatterista viedäkseen kulttuuria laitoksiin. Hän sai myös aikaa suomentamiselle ja kansalaisvaikuttamiselle.

Jussi Lehtonen valittiin vastikään Vuoden valopilkuksi hänen monialaisesta vaikuttamisestaan kulttuurin kentillä. Hän kertoo erilaisten rooliensa pulpuuvan samasta lähteestä.

"Toimintani näyttelijänä, suomentajana ja kansalaisaktivistina pohjautuu ihmisen tutkimiseen ja esittämiseen. Suomennan enimmäkseen näytelmiä, ja myös mielenosoitukset voi nähdä esityksinä. Pidän taiteesta ja toiminnasta, jotka kytkeytyvät ympäröivään yhteiskuntaan."

Parhaillaan Lehtonen suomentaa liettualaisia näytelmiä antologiaan, joka julkaistaan Baltic Circle -festivaaleilla marraskuussa. Hän on aiemminkin tehnyt yhteistyötä festivaalin kanssa muun muassa tulkaamalla sen esityksiä. Myös liettualaisen draaman kääntäminen on hänelle tuttua entuudestaan. Lisäksi hän on suomentanut ranskalaisten **Marguerite Durasin** ja **Marguerite Yourcenarin** kaunokirjallisuutta.

"Suomentaminen on hyvää vastapainoa yltiöosiaaliselle ja tiukasti aikataulutetulle näyttelijän työlle. Suomentaa voin yksin ja omaan tahtiin. Vaikka olen opiskellut yliopistossa ranskaa, venäjää ja liettuaa, en ole filologi, joten valitsen vain sellaisia tekstejä, jotka tiedän osaavani suomentaa."

Liettua tuli Lehtoselle tutuksi hänen oltuaan Teatterikorkeakoulusta vaihto-opiskelijana Liettuan Musiikkiakatemia Teatteriosastolla.

"Liettualainen teatteri on ohjaajan teatteri, suomalainen näyttelijöiden. Liettuassa koulutus on fyysisempää ja taiturimaisempaa. Se johtuu osaltaan neuvostoajasta, jolloin kiellettyjä aiheita voitiin ilmaista vain metaforisella tavalla. Suomessa on vallalla realistinen ja tekstilähäinen teatteritraditio, joka juontaa työväenteatteriperinteestä."

Lehtonen kaipaa maamme näyttämöille haastavampia esityksiä – niin näyttelijöiden kuin katsojienkin vuoksi.

"Kun teatteri yrittää kalastella yleisöä matkimalla elokuvaa tai televisiota, mennään metseen. Silloin ainutkertaiseen hetkeen perustuva teatteri kuolee. Esitysten tekeminen kansainvälisten formaattien mukaan on valmiiksi pureskeltua ja haasteetonta. Suomalaisilta puuttuu rohkeutta toimia eri tavalla, kuten myös visiota siitä, miten asioita voi ilmaista näyttelijätön keinoin. Ohjaajiamme tuntuu usein vaivaavan eräänlainen laiskuus: he valitsevat tietyt henkilöt rooleihin ja antavat heidän ohjata itse itsensä."

Taide parantaa

Jussi Lehtonen on toiminut vuosia aktiivisesti Pro Lapinlahti -liikkeessä ja on nykyisin sen hallituksen puheenjohtaja.

☛ "Tämä tekonenä on Tarmo Mannin. Muitakin hänen tavaroitaan on täällä. Olen museoinut ne", kertoo Jussi Lehtonen Kansallisteatterin pukuhuoneessa Aurinkokuninkaan perukissaan.

"Sairaalan sulkemista perusteltiin taloudellisella ja toiminnallisella tehottomuudella, vaikka sairaala on juuri sopivan kokoinen psykiatrialle potilaalle. Nyt on menellään mummittauti, joka loisi pelkäävän valtavia yksiköitä."

Lehtonen huomasi kuinka yhdistävää ja tervehdyttävää taide voi olla, kun hän oli mukana järjestämässä Lapinlahden sairaalassa kulttuuritahtumia potilaalle, henkilökunnalle ja asukkaille. Tämän kokemuksen innoittamana hän halusi viedä kulttuuria muihinkin hoitolaitoksiin. Hän otti syksyllä virkavapaata Kansallisteatterista ja alkoi Suomen Kulttuurirahaston apurahan turvin esittää hoitolaitoksissa Shakespearen sonetteihin perustuvaa Rakkaus ei ole ajan narri -esitystä. Nyt hänellä on takanaan yli 40 vierailua mitä moninaisimmissa paikoissa vankiloista terveydenhuollon seminaareihin – minne vain häntä on pyydetty esiintymään.

"Toivoisin kulttuuria vietävän enemmänkin laitoksiin. Eiväthän huonokuntoiset vanhukset pääse esimerkiksi teatteriin, vangeista puhumattakaan. Tutkimukset osoittavat, että taiteen kokemisella ja tekemisellä voi olla parantava vaikutus. Väillä se vaatii kokemuksen, joka pakottaa luopumaan vanhasta varmasta käsityksestä."

Lehtosen esityksessä näkyi hänen ekologisen elämäntapansa.

"Matkustan julkisilla liikennevälineillä. En käytä lisävaloja, ja ainoa jätte, mitä esitykseni synnyttävät, ovat kasettinaurhurin paristot. Otan aiheuttamamme ekokatastrofin tosissani. Ruokaa laittaessakin mietin, kuinka kuluttaisin mahdollisimman vähän sähköä."

Vaikka Lehtonen on Kansallisteatterista virkavapaalla, hän jatkaa siellä vierailijana Ranskan kuningas Ludvig XIV:n esittämistä Valtanäytelmässä. Hänellä on luvassa kiinnostavimmat roolit myös **Joseph Conradin** Pimeyden sydän -romaanista dramatisoidussa näytelmässä, jota tultaneen esittämään muun muassa Espoon kaupunginteatterissa, sekä Kiasma-teatteriin suunnitellussa Kamealianaiseen pohjautuvassa esityksessä.

Kuopio opetti

Jussi Lehtonen on asunut lapsuutensa ja aikuisuutensa Helsingissä, mutta nuoruutensa Kuopiossa. Nykyisin hänellä on koti Katajanokalla.

"Helsinkiin minua ankkuroi 7-vuotias **Vilma**-tyttäreni. En koe itseäni kovin helsinkiläiseksi, vaikka pidänkin monista asioista täällä. Esimerkiksi Yrjönkadun uimahallin rento tunnelma ja puusauna tuovat hyvän mielen. Tykkään rautatieasemasta, ja rakastan junia. Tietenkin asema on paikka, jossa suomalaisuuden eri puolet kohtaavat. Olen kiittollinen Kuopion-vuosisista, koska siellä asuneena on pakko katsoa sivuillekin. Minusta helsinkiläisissä on valheellista päämäärätietoisuutta. Eihän kukaan tiedä, mitä elämässä tapahtuu ja mihin päättyy. Siksi on rehellistä olla vähän ekyksissä koko ajan."

Tiina Kotka